

Μορφώσαντες από τον Γιάννη Τουλιάτη που ήταν  
πρωτότυπο «δραματικό».

# ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

## Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΠΑΣΟΚ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΩΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ ΑΘΗΝΑΣ

Κυκλοφορεί κάθε εβδομάδα — Τετάρτη 2 Μάρτη 1977 — Άριθ. φύλλου 2 — Τιμή φύλλου δραχμές 5

Σχετικά με την τελευταία ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου

### ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Τα 81 μέλη του ΠΑΣΟΚ Θεσσαλονίκης που διαχώρισαν τη θέση τους από το κίνημα και τον αρχηγό του Α. Παπανδρέου, έβγαλαν τις πιο κάτω ανακοινώσεις:

«Τό διορισμένο γραφείο τύπου του «ΠΑΣΟΚ» με χθεσινή του ανακοίνωση προσπαθεί να παραπλανήσει την κοινή γνώμη και τα μέλη του «ΠΑΣΟΚ» διαστρεβλώνοντας κατάφωρα την αλήθεια, που τόσο την έχει ανάγκη το λαϊκό κίνημα. Αναφέρει ότι από τα 81 μελικά άτομα ή πλειοψηφία είχε πάψει από πολύ καιρό να είναι μέλη του κινήματος.

«Η αλήθεια είναι ότι από τα 81 άτομα που υπογράφουν το κείμενο αυτά που διοικητικά και χωρίς απολογία διαγράφτηκαν με απόφαση του «πειθαρχικού συμβουλίου» είναι μόνο οκτώ».

«Ο Παπανδρέϊκος μηχανισμός» μέσω του γραφείου τύπου του εξέδωσε νέα ανακοίνωση με την οποία μεταξύ άλλων καταγγέλει: «σαν μεθοδευμένη προσπάθεια αυτών που διαχώρισαν τη θέση τους από το κίνημα του, με στόχο τη δημιουργία εντυπώσεων, τον αποπροσανατολισμό μελών του ΠΑΣΟΚ και του λαϊκού κινήματος από τα μεγάλα εθνικά και εσωτερικά προβλήματα. Ακόμη ισχυρίζεται πως το 90% των υπογράφων είναι φοιτητές που διαγράφηκαν από τις σπουδάζουσες των διαφόρων σχολών πριν από το έκτακτο συνέδριο της ΠΑΣΠ πως τέτοιες ανακοινώσεις διοχετεύονται στον τύπο από άτομα που βρίσκονται εκτός κινήσεως εδώ και έξη - οκτώ μήνες, πως η απόληξη στους φραξιονιστές έχει δοθεί με τη δημιουργία δεκάδων καινούργιων τοπικών ομάδων και ομάδων πόλεως και την έγγραφη έκατοντάδων καινούργιων μελών, την υλοποίηση των διαδικασιών για τις νομαρχιακές συνελεύσεις και την πανελλαδική συνδιάσκεψη, πως οι φραξιονιστές εξυπηρετούν ιδιοτελείς σκοπούς και τέλος ζητά από τις εφημερίδες να ελέγχουν με περισσότερη σοβαρότητα τις πληροφορίες και τα κείμενα. Θεωρούμε υποχρέωσή μας και απέναντι στους συντρόφους μας - μέλη ακόμα του ΠΑΣΟΚ και απέναντι στο λαϊκό κίνημα να δηλώσουμε τα εξής:

1. Σαν Έλληνες πολίτες που πιστεύουμε στη δικαιοσύνη των αρχών και στόχων της 3ης Σεπτεμβρίου 1974 και εργαστήκαμε γι' αυτήν παραπάνω από 9 χρόνια και μέσα από την οργάνωση του ΠΑΚ, ενδιαφερόμαστε για την εφαρμογή των αρχών της

3ης Σεπτεμβρίου και για την μη παραχώρησή τους. Είναι τουλάχιστον αδιέξοδα από μέρους της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ απέναντι στη νομιμότητα των μελών του κινήματος και του λαού γενικότερα να χρησιμοποιεί, αποπροσανατολιστικά, τα μεγάλα εθνικά και εσωτερικά προβλήματα, δηλαδή την ταχτική της κινδυνολογίας, κάθε φορά που αντιμετωπίζει ενδοκομματικές ιδεολογικοπολιτικές και οργανωτικές δυσκολίες, ταχτική που και άλλοι χρησιμοποιούν κάθε φορά και όπου τους εξυπηρετεί.

2. Όσοι υπογράφουν το κείμενο Θεσσαλονίκης είναι μόνο μέλη του ΠΑΣΟΚ Θεσσαλονίκης και όχι άλλης της Ελλάδας όπως θέλει να το παρουσιάσει η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Οι διαφωνούντες π.χ. στην Πάτρα, στην Αθήνα, στα Τρίκαλα, στο Βόλο, στη Ναύπακτο, στην Εύβοια, στην Καβάλα και στο Έβρο κ.λπ. είναι πάρα πολλοί και κάθε μέρα γίνονται όλο και πιο πολλοί. Ακόμη απ' αυτούς που υπογράφουν το κείμενο και δημοσιεύτηκαν τα ονόματά τους είναι: 40% εργαζόμενοι, 12% πτυχιούχοι - τελειόφοιτοι πανεπιστημιακών σχολών και 48% φοιτητές - σπουδαστές από τους οποίους αρκετοί είναι εργαζόμενοι. Αλλά κι αν ήταν 90% φοιτητές, θα έσημαινε αυτό πως η γνώμη των φοιτητών δεν έχει βαρύτητα; Έκείνα τα μεγάλα λόγια της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ για τη νεολαία - γενιά του Πολυτεχνείου σε τι αποσκοπούν άραγε;

«Διαγραφμένοι με βάση την απόφαση του διορισμένου «πειθαρχικού» συμβουλίου (Άριθ. 84) 23.12.76 χωρίς καν να ληφθεί υπ' όψη το καταστατικό που έχει φτιάξει στο μέτρο της η ίδια η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ σύμφωνα με το οποίο κανένα μέλος του κινήματος δεν διαγράφεται αν δεν αποδειχτεί ότι οι κατηγορίες είναι βάσιμες και δεν κληθεί να υπερασπισθεί τον εαυτό του (βλέπε καταστατικό άρθρα 24, 26, 26) είναι μόνο 8% δηλαδή λιγότερο από 10% και όχι 90%. Το σημειώσιμο συνέδριο της ΠΑΣΠ έγινε το Γενάρη του 1977 πως βρίσκονται τα άτομα αυτά εκτός κινήματος εδώ και 6-8 μήνες;

«Όσο για τα μεγάλα λόγια περί δημιουργίας δεκάδων νέων Τ.Ο. και Ο.Π. (εδώ στη Θεσσαλονίκη συμπύκνωσης ανά δύο οι Τ.Ο. και έτσι δημιουργούνται νέες Τ.Ο.) και έγγραφων έκατοντάδων νέων μελών αυτά δεν μας εκπλήρουν γιατί γνωρίζουμε πως είναι χαρακτηριστικά της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ. Για το

μόνο που επιθυμούμε να εφιστήσουμε την προσοχή των συντρόφων μας είναι η πλήρης μεθόδευση των διαδικασιών για τις νομαρχιακές συνελεύσεις και την πανελλαδική συνδιάσκεψη που γίνεται με στόχο τον περιορισμό των μη «άνδρεϊκών» συνόδων σε μια μικρή μειοψηφία, ώστε να υπάρχει και μια κάποια ακίνδυνη έκφραση αντίθετης άποψης, άρα δημοκρατική απόφαση.

3. Βιοτελείς σκοπούς δεν επιδιώκουμε έμεις αλλά η ίδια η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ποτέ υπαίχεται να ενδυ-

θεί τον πρωθυπουργικό θώκο, οι δε γύρω απ' αυτήν τον υπουργικό και βουλευτικό. Αυτή είναι μια από τις σοβαρότερες διαφωνίες μας με την σημερινή ηγεσία του ΠΑΣΟΚ γιατί διαζόμενη να έρθει στην κυβέρνηση, ζητώντας κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, αυτοδιαχείριση και έξοδο από το ΝΑΤΟ, χωρίς να έχει οργανωθεί ο λαός τόσο καλά ώστε να στηρίξει μια τέτοια κυβέρνηση, θα οδηγήσει τη χώρα πάλι σε πολιτική κρίση».

### Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ Γ. ΤΖΑΘΑ

Πρός

τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ  
την εκτελεστική γραμματεία  
την επιτροπή νεολαίας  
Γ Ι Α Δ Λ Ο Υ Σ Τ Ο Υ Σ  
Σ Υ Ν Τ Ρ Ο Φ Ο Υ Σ Ν Ε Ο Λ Α Ι -  
Ο Υ Σ Τ Ο Υ Π Α Σ Ο Κ

Σύντροφοι,

Μετά από πολλή σκέψη και έχοντας πλήρη συνείδηση της σημασίας της ενέργειάς μου αναγκάζομαι να παραιτηθώ από τη θέση του Γραμματέα της Νεολαίας του ΠΑΣΟΚ.

Είναι μόνιμη πληγή για το κίνημα το φ υ λ ο ρ ό η -  
μ α τ ὼ ν σ τ ε λ ε χ ὼ ν  
τ ο υ ἡ ἀδυναμία οποιου-  
δήποτε οργανου να λειτουργή-  
σει σ υ λ λ ο γ ι κ ᾶ καὶ  
νὰ ὀρθοποδήσει καὶ τὸ σ υ -  
ν ε ι δ ῆ τ ὃ μ π λ ο κ ᾶ -  
ρ ι σ μ α τ ὼ ν δ ι α δ ι -  
κ α σ ι ὼ ν ἀνάπτυξης ὁλό-  
κληρου τοῦ χώρου. Παράλλη-  
λα ὅλο καὶ περισσότερο εὐ-  
δοκίμοι οἱ τάξεις του οἱ  
κάθε εἶδους ὀργανωτιστές  
καὶ ἀρριβίστες, ὅλο καὶ π ε -  
ρ ι σ σ ὶ ο τ ε ρ ὸ ἡ λειτουργία τοῦ  
κινήματος ἐγκαθίσταται στοὺς  
δ ι α δ ῶ ρ ο μ ο υ ς, ἀνατί-  
θεται σὲ κ ο κ λ ὼ μ α τ α  
στηρίζεται σὲ τὴν κάθε εἶδους  
παραλείψεις.

Ὁ ἐκφυλισμός τοῦ ΠΑΣΟΚ  
ἔχει τὴ βάση του στὴν ἀπο-

κλειστική ἐνασχόληση τῶν  
ὀργάνων τοῦ γύρω ἀπὸ προ-  
σωπικὰ καὶ διαδρομικὰ ζητή-  
ματα, στὸ σαμποτάρισμα κα-  
θε προσπάθειας γιὰ συλλογι-  
κὴ λειτουργία (διαδικασίες  
μέσα ἀπὸ ὅργανα καὶ κατάκτη-  
ση μιᾶς συγκεκριμένης πρω-  
τοπόρας, ιδεολογίας), ταχτι-  
κὴ πού, ἀκολουθεῖται μὲ «σ υ -  
νέπεια», ἀπὸ μέρους τῆς ἡ-  
γεσίας τοῦ κινήματος.

Ὅλα αὐτὰ δὲν μποροῦν  
παρὰ νὰ ἔχουν σὰν ἀποτέ-  
λεσμα τὴν ἀποδιοργάνωση  
τοῦ κινήματός μας ἀποδιορ-  
γάνωση ποὺ ἐκφράζεται μὲ  
τὴν συνεχὴ ἀναγωνιστικὴ  
σχέση ποὺ ἀναπτύσσεται ἀνά-  
μεσα σ' ἓνα μηχανισμό κω-  
ρὴς ἀρχές (τὸν μηχανισμό  
τῶν κεντρικῶν ὀργάνων τοῦ  
ΠΑΣΟΚ) καὶ τὴς διαδικασίες  
ποὺ ἀπαιτεῖ καὶ περιμένει μ ᾶ-  
ται α ἡ βάση τοῦ κινήματος  
σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ὑπαρ-  
ξῆς του. Ἡ κατάσταση αὐτὴ  
παίρνει τὴ πραγματικὴ τῆς  
διάσταση ἐὰν σκεφτοῦμε ὅτι  
ἐνῶ τὸ ΠΑΣΟΚ ἐκφυλίζεται  
ἐνὰς ἐκλογικὸς παλαιοκομ-  
ματικὸς μηχανισμὸς ἀνδρώ-  
νεται κυριαρχεῖ καὶ ἐπιβάλλει  
τὴς ἐπιλογές του σ' ὁλόκληρο  
τὸν κῶρο.

Ἔτσι τὸ ΠΑΣΟΚ ἀποπροσα-  
νατολίζει τὸν λαὸ μας καὶ  
διασπᾷ τὸ λαϊκὸ κίνημα δ η -  
μιουργώντας ψευδαισθήσεις

(Συνέχεια στὴν σελ. 7).

# ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

# ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ

(Τά μέχρι σήμερα στελέχη και μέλη του ΠΑΣΟΚ Θεσσαλονίκης που απεχώρησαν απ' το ΠΑΣΟΚ μας έστειλαν το παρακάτω κείμενο. Πρόκειται για το ιστορικό της πορείας του Κινήματος στη Θεσσαλονίκη που δείχνει ξεκάθαρα, μέσα από επίσημα κείμενα, ότι η διάσπαση

δεν υπήρξε ένα ξεκομμένο και οδοντοκτετατό γεγονός, αλλά η φυσιογνωμική κατάληξη μιας σειράς συγκρούσεων του ΠΑΣΟΚ Θεσσαλονίκης με τον Παπανδρέϊκο μηχανισμό που άρχισαν πριν ένα περίπου χρόνο).

Η σημερινή οργανωτική πορεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι πορεία για τη δημιουργία ενός σφιχτού, καλοελεγχμένου από τον Πρόεδρο, εκλογικού μηχανισμού. Είναι πορεία που άρχισε να γίνεται φανερή μετά το χτύπημα της Αμυνας και υπογραμμίζεται από όλοένα αυξανόμενη γεγονότα. Ένδεικτικά θα μπορούσαν να αναφερθούν σαν τέτοια:

α) Ο καθοριστικός ρόλος της κοινοβουλευτικής ομάδας για την πορεία του Κινήματος.  
β) Ο στόχος της μαζικοποίησης, ο οποίος όπως μπαίνει απειλεί να μετατρέψει το Κίνημα σε οργανωμένο θρόνισμα ψηφοφόρων.  
γ) Η ύπαρξη ενός «καθοδηγητικού» κέντρου στην Αθήνα, ύδροκέφαλου και περιχαρακωμένου, που παίρνει αποφάσεις χωρίς και αντίθετα από τη θέληση της οργάνωσης.

δ) Η ολοκληρωμένη αποσιώπηση της αναγκαιότητας καθώς και του ρόλου της πρωτοπορίας.

ε) Και τέλος η καλλιέργεια της αντίληψης, επιβολής του αθόρυχου πάνω στο συνειδητό, γεγονός το οποίο σε σχέση με τη λειτουργία και τις δυνατότητες του Ανδρέα Παπανδρέου, κύρια υπογραμμίζει τα παραπάνω.

Στις αρχές του περασμένου χρόνου ολοκληρώθηκε μία διαδικασία χτυπήματος της οργανωμένης, ελκυστικής, σοσιαλδημοκρατικής Αμυνας και ορισμένων παλαιόκομματικών στοιχείων. Γεγονός με διπλή σημασία. Για μὲν τὸν Ανδρέα Παπανδρέου σήμαινε πολιτική εξέλιξη δλων εκείνων που θα μπορούσαν να τον αμφισβητήσουν σε προσωπικό επίπεδο, και είναι σημαντικό αυτό. Για δὲ τὴν βάση, και με τις ζυμώσεις που έγιναν γύρω από την Αμυνα, άρχισε να διαφαίνεται, έστοι ακαθόριστα, ἡ τοῦ Κινήματος, παράλληλα με ἕνα ανέδαρμα στο ιδεολογικό επίπεδο.

Σ' αὐτή ακριβῶς τὴ φάση για τὸ κίνημα, φάση που θολά έστω, πλανιέται πάνω από τὴ βάση τοῦ Κινήματος ἡ αναγκαιότητα τῆς οργάνωσης, μπαίνει τὸ θέμα τῶν Π.Ν.Ε. Οἱ Π.Ν.Ε. διορίζονται με στόχο νὰ ἐλέγξουν στήν ἀρχή, νὰ ἀποπροσανατολίσουν στή συνέχεια αὐτὴ τὴν ἀντίληψη για ὀργάνωση, και νὰ ἀποτελέσουν τὸν κυματοθραύστη τῆς ἀντίδρασης τῆς βάσης.

Ο διορισμός τῶν Π.Ν.Ε. προσπαθεῖ νὰ στηριχθεῖ, ἀπ' ἐνός σε ἕνα ἀντιφατικό και ἀστήρικτο σκεπτικό που κατεβαίνει με τὴν ἐγκύκλιο Α.Π. 9)28.1.76 τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας, και ἀπ' ἐτέρου πάνω σε ἕνα σπεκουλάρισμα σὲς ἀξέγητες ἀρμοδιότητες τῶν Προέδρου και Ἐκτελεστικῆς Γραμ-

ματείας, καθώς και στήν ὑπακοή σ' ἄνωτερα ὀργανα χωρίς κανένα σκεπτικό. Ἀκολουθοῦν δυὸ ἐγκύκλιοι που κάνουν φανερά τὰ πὸ πάνω.

Πρός: τῆς Τ.Ο. και Κ.Ο.

Ἀπό: Ἐκτελεστικὴ Γραμματεία

Θέμα: Προσωρινὲς Νομαρχιακὲς Ἐπιτροπές

Ἐγκύκλιος 9)28.1.76

Με τὴν τελευταία πολιτικὴ ἀπόφαση τοῦ Προέδρου και τῆς Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας που δημοσιεύτηκε στίς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1975, ἐπισημάνθηκαν οἱ μέχρι τώρα ἀδυναμίες τοῦ Κινήματος και προδιορίστηκαν οἱ ἀμεσοὶ ὀργανωτικοὶ στόχοι τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἀξιοποιεῖ τῆς ἐμπειρίας 16 μηνῶν πολιτικῆς παρουσίας τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., και συμπυκνώνει τὴν προβληματικὴ τῆς ὀργάνωσης και τῆς ἐνδύτης πολιτικῆς μας βάσης.

Ἀποτελεῖ δὲ σημαντικό πολιτικὸ γεγονός ὅχι μόνο για τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἀλλὰ γενικώτερα για τὴ χώρα μας, γιατί θέτει σάν κύριο στόχο μας τὴν ἀνάγκη νὰ προχωρήσουμε τὴ δόμηση τοῦ Κινήματος ν' ἀγκυλώσουμε τὴ μεγάλη μάζα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ και νὰ δώσουμε τὸ ἀγωνιστικό μας «παρόν» σ' ὅλες τῆς πτυχῆς τῆς δημόσιας ζωῆς τῆς χώρας μας.

Παρ' ὅλες τῆς δυσκολίες που ἀντιμετώπισε τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. στή σύντομη μέχρι τώρα ζωὴ του κατάρρε νὰ ριζώσει στόν Ἑλληνικό λαό. Κατάρρε νὰ δημιουργήσει βάσεις σε ὅλες τῆς τάξεις και τὰ στρώματα τῶν ἐργαζομένων. Ὅχι ὅμως ὅσο πρέπει, ὅχι ὅσο εἶναι ἀναγκαῖο σε ἕνα πλατὺ λαϊκό σοσιαλιστικό Κίνημα. Ἐξαιρουμένη τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρ' ὅλη τὴ μεγάλη ἀκτινοβολία που διαθέτει νὰ μὴν ἔχει τὴν πλατεία ἐκείνη ὀργάνωση πο ὀφρεῖται ἕνα Κίνημα σάν τὸ δικό μας. Ἡ ὀργάνωσή του δὲν ἀνταποκρίνεται σὲ μέγεθος τῆς πραγματικῆς του δύναμης. Μεταξὺ τοῦ ἀνοργάνωτου ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τῆς ὀργανωμένης βάσης του ὑπάρχει ἕνα μεγάλο ἄνοιγμα, με μεγάλη δυσαναλογία.

Ἀκολουθώντας τὴν πολιτικὴ τοῦ ἀνοιγματος τῆς ὀργάνωσης, δὲν ἐπιδιώκει τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. νὰ στρατολογήσει μερικὲς χιλιάδες μέλη ἀκόμη. Ἐπιδιώκει κάτι πολὺ περισσότερο. Τὸ δριστερό δέσμη τῶν ὀργανωσῶν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τὸν ἐργαζόμενο λαό τῆς πόλης και τοῦ χωριοῦ. Νὰ μὴ μείνει χωριό, γειτονιά, συνοικία, τόπος δουλειᾶς, ἐργασταῖο, σχολεῖο, σωματεῖο, συνεταιρισμός που νὰ μὴν ὑπάρχει ἡ παρουσία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Νὰ χτίσουμε ἕνα πραγματικὸ Πανελλαδικό, πραγματικὰ λαϊκό, μαζικό, σοσιαλιστικό Κίνημα.

Για τὴν πραγμάτωση ὅμως τοῦ στόχου αὐτοῦ πρέπει νὰ λάβουμε

ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα που θὰ βοηθήσουν στήν ποιοτικὴ βελτίωση τῆς ὀργάνωσης και θὰ προφυλάξουν τὸ Κίνημα ἀπὸ ἀφαιεῖς ἢ σκόπιμες συγχύσεις. Πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἡ Σ.Γ. ἀποφάσισε τὴ συγκρότηση Προσωρινῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν. Τὸ μέτρο κρίθηκε ἀναγκαῖο για νὰ λειτουργήσουν ἐνδιάμεσα ὀργανα ἀνάμεσα στίς Τ.Ο. και Κ.Ο. και στὰ Κεντρικά ὀργανα για νὰ ὑπάρξει ἐνιαιμία σε κάθε Νομὸ ἐκφραση τῆς ὀργανωμένης βάσης και συντονισμένη πολιτικὴ καθοδήγηση.

Ἡ συγκρότηση και ἡ δραστηριότητα τῶν Π.Ν.Ε. θὰ βοηθήσει ἀποφασιστικά νὰ προχωρήσουν πὸ γρήγορα, πὸ συντονισμένα και πὸ θετικά οἱ διαδικασίες τῶν Περιφερειακῶν Συνδιασκέψεων. Ἡ σύγκληση τῶν Συνδιασκέψεων παραμένει για τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἀμετάθετη ἐπιδίωξη και θὰ ἀποτελέσει τὸ κύριο καθήκον τῶν Π.Ν.Ε.

Για ν' ἀποτελέσουν ὅμως τὴν δολιχέρωση μίαν οὐσιαστικὴ διαδικασία που προωθεῖ και ἐπιβεβαιώνει τὴ λειτουργία τῆς Δημοκρατίας μέσα στήν ὀργάνωση, πρέπει οἱ Περιφερειακὲς Συνδιασκέψεις (Π.Σ.) νὰ ἐκφράσουν ὅλες τῆς κοινωνικὲς τάξεις και ὅλα τὰ κοινωνικά στρώματα που ἀνήκουν ἰδεολογικά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ἐκφράζονται πολιτικὰ «μέσω» τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γι' αὐτὸ πρέπει ἡ προετοιμασία τους νὰ συνδυασθεῖ με τὸ ἄνοιγμα, τὴ μαζικοποίηση και τὴ δραστηριοποίηση ὅλων τῶν ὀργανώσεων μας. Μέχρι τώρα οἱ Τ.Ο. πρόσφεραν βέβαια ἀρκετά. Ἀλλὰ ἡ κοινωνικὴ τους σύνθεση δὲν ἐκπράζει ὅσο θὰ ἔπρεπε τὴν κοινωνικὴ βάση τοῦ Κινήματος, γιατί πολλές ἀπ' αὐτὲς παραμένουν «κλειστές» και ἡ δραστηριότητά τους περιορίζεται στήν ἐσωστρέφεια και τὴν κριτικολογία. Ἡ κατάσταση ὅμως αὐτὴ δὲν μπορεί νὰ διηγηθεῖ σ' ἐπιτυχεῖς Περιφερειακὲς Συνδιασκέψεις. Γι' αὐτὸ και πρέπει ν' ἀλλάξει. Οἱ Τ.Ο. πρέπει ν' ἀνοίξουν και ἡ μεγάλη πολιτικὴ λαϊκὴ βάση τοῦ Κινήματος θὰ τροποποιηθεῖ με νέα μέλη και νέο παλμό τῆς ὀργάνωσης μας και θὰ περιορισθεῖ ἡ δυσαναλογία τῆς ὀργανωμένης ἀπὸ τὴν πολιτικὴ μας βάση.

Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. με ἐμπιστοσύνη στίς λαϊκὲς του δυνάμεις δικαιούται νὰ πιστεῖται ὅτι θὰ οἰκοδομηθεῖ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα και σε κάθε χῶρο δουλειᾶς τῆς ὀργάνωσης ἐκδίνεις πο ὀθα καθοδηγήσουν τὸν ἐργαζόμενο μὴ προνομιούχο λαό σὲ δρόμο τῆς μεγάλης κοινωνικῆς ἀλλαγῆς. Καί για τὸ σκοπὸ αὐτὸ θαρὸ εἶναι τὸ ἔργο που ἀναλαμβάνουν οἱ Π.Ν.Ε. Ἀλλὰ ὅσο θαρὸ, τόσο και τιμητικό γιατί ἡ συγκρότησή τους συμπίπτει με τὴν νέα ἀπετηρία τῆς ὀργανωτικῆς προσπάθειας και γενικώτερα τῆς ἀγωνιστικῆς πολιτικῆς μας παρουσίας.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ Τῶν Π.Ν.Ε.

1) Ἡ Π.Ν.Ε. εἶναι τὸ ἄνωτερο καθοδηγητικό ὀργανο τοῦ Κινήματος σε κάθε Νομὸ. Ἀμεσα ἀνωτερο ὀργανὸ τῆς ἡ Συντονιστικῆς Γραμματείας.

2) Ἡ Π.Ν.Ε. προγραμματίζει και

συντονίζει τὴν πολιτικὴ δουλειά τῶν Τ.Ο. και Κ.Ο. τοῦ Νομοῦ τῆς με ἐξάφραση τῆς Κ.Ο. τῆς Ἀθήνας και εἶναι ὑπεύθυνη για τὴν ἐφαρμογὴ τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων και τὴν τήρηση τῶν Κανονισμῶν και τῶν Ἐγκυκλίων τοῦ Κινήματος.

3) Ἐχει τὴν εὐθύνη για τὸ ἄνοιγμα, μαζικοποίηση και δραστηριοποίηση τῶν Τ.Ο. και στίς Συντονιστικὲς Ἐπιτροπὲς τους νὰ ἐκπροσωποῦνται ὅλες οἱ κοινωνικὲς τάξεις και κοινωνικά στρώματα που ἐκφράζονται ἰδεολογικά ἀπὸ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πρέπει ἀκόμη νὰ ἐπιδιώξουν τὴν συμμετοχὴ στήν ὀργάνωση, ἐκείνων που ἀποδέχονται τὴν ἰδρυτικὴ μας Διακήρυξη, που κινούνται και δραστηριοποιούνται στο χῶρο τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. με βρίσκονται ἐξω ἀπὸ τὴν ὀργανωτικὴ δομὴ του.

4) Ἡ Π.Ν.Ε. σε στενὴ συνεργασία με τὴν Ἐπιτροπὴ ὀργανωτικῶν ἰδρύει Ο.Π. και Τ.Ο. Χωρίζει ἡ ἐνώνει Τ.Ο. και ἔχει τὴν εὐθύνη για τὴν κανονικὴ ἐνταίγηση τῶν μελῶν στίς ἀρμόδιες Ο.Π. ἡ Τ.Ο. τῆς κατοικίας τους ἡ τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας τους.

5) Ἡ Π.Ν.Ε. παράλληλα με τῆς Σ.Ε. τῶν ὀμάδων, ἔχει δικαίωμα νὰ δέχεται αἰτήσεις ἐγγραφῆς νέων μελῶν και νὰ ἀποφασίζει τὴν ἐγγραφή τους. Για τῆς ἐγγραφῆς που ἀποφασίζονται ἀπὸ τῆς Σ.Ε. ἔχει και τὴν ἀρμοδιότητα τῆς παλὰς πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐγγραφῶν.

6) Τὰ μέλη τῶν Π.Ν.Ε. εἶναι ἑντακα (11) και σε κάθε Π.Ν.Ε. ὑπάρχουν ὑπεύθυνοι: 1) Γραμματέας, 2) Β' Γραμματέας, 3) Ὑπεύθυνος ὀργανωτικῶν, 4) Ὑπεύθυνος Διεκπώσεως, 5) Ὑπεύθυνος Οἰκονομικοῦ, 6) Ὑπεύθυνος Συνδιακοστικοῦ, 7) Ὑπεύθυνος Νοσοκείας, 8) Ὑπεύθυνος Συνεταιριστικοῦ, 9) Ὑπεύθυνος Αὐτοδιοίκησης και Τοπικῶν προβλημάτων, 10) Ὑπεύθυνος Κλαδικῶν Τμημάτων (Ἐπιστημονικῶν - Καλλιτεχνικῶν) και Πολιτιστικῶν, 11) Ὑπεύθυνος Ἀλληλεγγύης και Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

7) Στίς Π.Ν.Ε. συμμετέχουν ὁποιοῦποτε και Ἐκπρόσωποι τῆς ὑπαίθρου κάθε Νομοῦ.

8) Ἡ Π.Ν.Ε. συγκροτεῖ Τριμελὴ Γραμματεία που ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Γραμματέα και δύο ἄλλα μέλη της. Αὐτὴ συντονίζει τὸ ἔργο τῆς Π.Ν.Ε. και μπορεί νὰ λαβαίνει μόνιμη τῆς ἀποφάσεις για ἔκτακτα θέματα ὅταν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἄμεση σύγκληση ὅλων τῶν μελῶν. Οἱ ἀποφάσεις τῆς ἐρχονται ὁποιοῦποτε για συζήτηση και ἐγκριση στήν ὀλομέλεια τοῦ ὀργάνου.

9) Σὲ Νομοὺς που μέχρι τώρα δὲν ἔχουμε συγκροτήσει Τ.Ο. και δὲν προσφέρονται για ἀξιόλογη ὀργανωτικὴ δουλειά διορίζονται ὁμελεῖς ἡ ὁμελεῖς Π.Ν.Ε.

10) Τὰ Τ.Ε.Ε. και τὰ Κ.Ε.Ο. καταργούνται.

11) Ἀθήνα, Πειραιᾶς και Ἀττικὴ χωρίζονται σε 6 και ὁ νομὸς Θεσσαλονίκης σε δύο διαμερίσματα. Για κάθε διαμέρισμα συγκροτεῖται μιὰ ξεχωριστὴ Π.Ν.Ε. Με τὴν συγ-

Συνέχεια στή σελ. 7

# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Τὸ παρακάτω κείμενο ψηφίστηκε με ψήφους 8 ὑπέρ, 2 λευκά, ἀπ' τὴν Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Δυτ. Γερμανίας καὶ Δυτ. Βερολίνου ποὺ εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐκκλησιολογικὴ καὶ ἀποδε-

χτὴ ἀπ' τὸν Παπανδρέου Νομαρχ. Ἐπιτρ. σ' ὅλο τὸ χωρὸ τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατο ὄργανο τοῦ Κινήματος στὴ Δ. Γερμανία).

Φρανκφούρτη 13.11.76.

Πρὸ ὅλες τῆς Τ.Ο. τοῦ ΠΑΣΟΚ Δ.Γ. καὶ Δ.Β.

Εἰσήγηση γιὰ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τοῦ ΠΑΣΟΚ Δ.Γ. καὶ Δ.Β.

ΘΕΜΑ:

Η ΔΙΧΡΟΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ 3ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ.

Σύντροφοι,

Ἡ Ν.Ε. στὰ πλαίσια τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς δουλειᾶς τῆς, προγραμματίσκει καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια. Σ' αὐτὰ τὰ ἀσυμβούλια, γιὰ νὰ ἔχουν κάποια προσφορά, θὰ πρέπει νὰ τεθεῖ καὶ νὰ σηλητηθεῖ ὅλος ὁ προβληματισμός μας, νὰ γίνει δηλ. μιὰ καλὴ προσυνεδριακὴ δουλειά, ποὺ θὰ βοηθήσει στὸ ποιοτικὸ ἀνάβαση τοῦ Συνεδρίου μας καὶ στὴ σωστὴ τοῦ λειτουργία σὰν ἀνώτατου ὁργάνου στὴν Δ.Γ. καὶ Δ.Β., καὶ παραλληλὰ ν' ἀποκρυσταλλωθοῦν οἱ γενικὲς καὶ εἰδικὲς θέσεις μας, ὥστε νὰ τεθοῦν καὶ νὰ διεκδικηθοῦν στὴν Πανελλαδικὴ Συνδιάσκεψη, σὰν τῆς θέσεις τῆς πρὶν πρωτοπόρας ὁργάνου Βάσης τοῦ Κινήματός μας τοῦ ΠΑΣΟΚ τῆς Δ.Γ. καὶ Δ.Β.

Ἡ εἰσήγηση αὐτὴ ἔχει σὰν σκοπὸ νὰ θέσει ὠριμένα ζητήματα, ποὺ ἀφοροῦν στὴν ἰδεολογικὴ καὶ ὁργανωτικὴ ἀνάπτυξη τοῦ Κινήματός μας καὶ νὰ δώσει ἐπεξηγήματα γιὰ ἕνα ἀπαραίτητο προβληματισμὸ ἀπὸ μέρους ὅλων μας πάνω σ' αὐτὰ τὰ θέματα. Φυσικὰ σὰν ἕνα τέτοιο κείμενο οὔτε πλήρες οὔτε τέλειο εἶναι. Ἀπλὰ εἶναι μιὰ προσπάθεια νὰ ἐκφραστοῦν γραπτὰ καὶ νὰ τεθοῦν ἔτσι πολλὰ ἐρωτήματα καὶ προβλήματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν ὅλους σὲ σχέση μετὰ τὴν παραπέρα πορεία τοῦ Κινήματός μας. Ἡ μικρὴ αὐτὴ προσπάθεια θὰ ἔχει τότε μόνον πετύχει, ὅταν δώσει τὴν ἀφορμὴ σὲ ἀντι-εισηγήσεις συμπληρώσεις, διορθώσεις καὶ ἀλλαγὲς ἀπὸ μέρους τῶν ὑπόλοιπων συντρόφων. Ὅπως σὺντομερὲς τὰ ἔσα ἀναφέρονται στὴν εἰσήγηση δὲν εἶναι «οὐρανοκατέβητα», ἀλλὰ νομοτελειακὴ ἐξέλιξη ἐνὸς προβληματισμοῦ τοῦ ΠΑΣΟΚ τῆς Δ.Γ. καὶ Δ.Β. ποὺ ἀρχισε ἀπὸ τὸ Α' Δ.Ο.Σ. ἀκόμη (εἰσήγηση Τ.Ο. Δ. Βερολίνου, Καταστατικὸ τοῦ ΠΑΣΟΚ Δ.Γ. καὶ Δ.Β.), συνεχίστηκε στὸ ἑχταχτο Δ.Ο.Σ. (εἰσηγήσεις τῶν Τ.Ο. Μονάχου, Βόννης, καθὼς καὶ τῶν μελῶν τῆς τότε Ο.Ε.) καὶ κορυφώθηκε στὸ Β' Δ.Ο.Σ. ὅπου κατέληξε καὶ σὲ συγκεκρι-

μένες θέσεις — προτάσεις (εἰσήγηση Τ.Ο. Φρανκφούρτης — Βορρὰς). Ὁ προβληματισμός μας ὅμως δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Χρέος καὶ καθήκον ὅλων μας εἶναι νὰ τὸν συνεχίσουμε καὶ νὰ διαμορφώσουμε μιὰ κατὰ τὸ δυνατόν κοινὴ «Θέση» ἀπέναντι στὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Κίνημα καὶ τὸ κυριώτερο ν' ἀποκρυσταλλώσουμε ἐκεῖνες τῆς προτάσεις, ποὺ μεταφέροντὰς τες καὶ ὑπερασπίζοντάς τες στὴν Πανελλαδικὴ Σ., θὰ ὑπερασπίζουμε τὸν συνεπὲς προβληματισμό μας, ὅπως αὐτὸς ἀναπτύχθηκε αὐτὰ τὰ δύο χρόνια στὴν Γερμανία, θὰ ὑπερασπίζουμε τὴν Διακήρυξη τῆς 3ης Σεπτεμβρίου (διὰ βάζει Δ. 3ης Σ.).

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τῆς συζητήσεως ποὺ κάνουμε μετὰ ξύ μας, τόσο μέσα στὶς Τ.Ο. καὶ τὰ διάφορα ὄργανα, ὅσο καὶ ἰδιωτικὰ, μᾶς διακατέχει, τοὺς περισσότερους ἴσως μιὰ ἀνησυχία, μιὰ ἀγωνία θὰ λέγαμε, γιὰ τὸ πᾶν θὰ νὰ ἡ παραπέρα πορεία τοῦ Κινήματός μας. Οἱ σύντροφοι ποὺ ἐπισκέφτηκαν τὸ καλοκαίρι τὴν Πατρίδα, θὰ διαπίστωσαν μιὰ ὄχι σωστὴ λειτουργία τοῦ Κινήματός μας (τόσο ἰδεολογικὰ καὶ πολιτικὰ ὅσο καὶ ὁργανωτικὰ), ἰδιαίτερα μάλιστα στὴν ἐπαρχία. Ὁ παραγοντισμός, ὁ παλαιοκομματισμός, τὰ αὐθαίρετα διοικητικὰ μέτρα (ποὺ πάντα διατρέχουν «διαδρομικά»), τὸ ἀνάβαση τῶν ψηφοφόρων (ἐκλογικὸ ΠΑΣΟΚ) καὶ τὸ κατέβαση τῆς Ὁργάνωσης (ὁργ. Βάση τοῦ ΠΑΣΟΚ) ἀνάμεσα στὶς λαϊκὲς δυνάμεις τῆς Πατρίδας μας, ἡ ἀνοργανωσία, εἶναι τὰ κύρια σημεῖα ποὺ μπορεῖ νὰ διαπιστώσει κανεὶς. Ἀλλὰ θὰ μᾶςταν ἀφελεῖς καὶ ἐνοχοὶ ἀπέναντι στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ, ἂν μέναμε μόνον στὶς διαπιστώσεις, ἂν συνεχίζαμε ν' ἀγαναχτούμε καὶ ν' ἀνησυχούμε στοὺς «διαδρόμους» σπρώχνοντας ἔτσι τὴν τάση νὰ καλύπτουμε καὶ νὰ μπαλῶνουμε ὅπως - ὅπως τῆς ἀντιθέσεις μας, τάχα γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Κινήματος, καὶ ὅχι νὰ τῆς θέτουμε πάνω στὸ «τραπέζι» γιὰ συζήτηση, ἀνάλυση καὶ ξεκαθάρισμα. Πρέπει νὰ πᾶναι πᾶν ὁ «διαδρομισμός» νὰ «καθοριστικός» παράγοντας διαμόρφωσης τόσο τῆς πληροφόρησής μας ὅσο καὶ τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πολιτικῶν μας θέσεων.

Σύντροφοι, ὑπεύθυνοι ἀπέναντι στὴν ἱστορία, ἀπέναντι στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς καὶ κανένας ἄλλος. Γιατὶ τὸ Κίνημα εἴμαστε ἡμεῖς, ἡ ὁργανωμένη Βάσις καθὼς καὶ τὰ ὄργανα ποὺ αὐτὴ ἀναδείχνη

καὶ ἐκλεγεί. Ἄν χαθεῖ ἡ προοπτικὴ ἀλλαγῆς στὸν τρόπο μας, ποὺ φορέας τῆς σήμερα εἶναι τὸ ΠΑΣΟΚ, θὰ χαθεῖ γιὰτὶ ἐμεῖς δὲν δεῖξαμε τὴν ἀπαραίτητη ἐπαγρύπνηση, τὴν ἀπαραίτητη ἀγωνιστικὴ γενναϊότητα, τὴν προσπάθειά μας νὰ ἐφαρμοστεῖ καὶ νὰ καρποφορήσει ἡ Διακήρυξη τῆς 3ης Σεπτεμβρίου.

Ὅλα τὰ παραπάνω τὰ θεωρήσαμε σὰν μιὰ ἀπαραίτητη εἰσαγωγή πρὶν προχωρήσουμε στὸ κύριο μέρος τῆς εἰσηγήσεως ποὺ χωρίζεται στὰ παρακάτω μέρη:

Α) Προέλευση καὶ Γέννηση τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Β) Ἡ Διακήρυξη τῆς 3ης Σεπτεμβρίου, τὰ Ἱεολογικὰ καὶ Ὁργανωτικὰ καθήκοντα ποὺ ἀναλάμβανε τὸ ΠΑΣΟΚ μ' αὐτὴν ἀπέναντι στὸν Ἑργ. Ἑλληνικὸ Λαὸ.

Γ) Ἡ δίχρονη ἰδεολογικὴ, πολιτικὴ καὶ ὁργανωτικὴ πορεία τοῦ ΠΑΣΟΚ σὲ σχέση μετὰ τὰ καθήκοντα ποὺ τοῦ ἔβαζε ἡ Δ. 3ης Σ., σὰν πολιτικὸ φορέα ἀλλαγῆς ριζικῆς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Δ) Ποιὰ ἡ ἐξαγγελμένη πορεία τοῦ Κινήματος καὶ τὶς προοπτικὲς βάζει.

Ε) Συμπεράσματα — Προτάσεις.

Α'

Τὸ ΠΑΣΟΚ προήλθε ἀπὸ τὴν ἀντιδικτατορικὴ παράνομη ὁργάνωση τοῦ ΠΑΚ μετὰ τὴν ἰδεολογία καὶ τῆς πολιτικῆς θέσεως τῆς, προσχωρομένης στὶς ἀντικειμενικὲς συνθήκες τῆς τότε Ἑλλ. πραγματικότητος μετὰ τὴν Δ. 3ης Σ. Αὐτὸ ἦταν καὶ μιὰ νομοτελειακὴ ἐξέλιξη τοῦ ἀγῶνα ὅλων ἐκείνων ποὺ εἶχαν στρατευθεῖ κάτω ἀπὸ τὴν σημαία τοῦ ΠΑΚ, μιὰ καὶ ἀναγνώριζαν πῶς «ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ἰούλη» (1974) δὲν ἦταν τίποτα ἄλλο παρὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν συγγενὴ στρατιωτικοφασιστικὴ Χούντα σὲ μιὰ «Κοινοβουλευτικὴ Δημοκρατία» Νατοϊκοῦ τύπου, γιὰ νὰ σωθοῦν τὰ προσχήματα τῆς ἐγκατάστασης τῆς Δεξιάς στὴν ἐξουσία καὶ κυρίως νὰ προληφθεῖ μιὰ βίαιη ἀνατροπὴ τῆς Χούντας ποὺ ἀρχισε νὰ φαίνεται ὅτι δὲν θ' ἀργούσε μετὰ τὴν ἡρωικὴ ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου, καὶ ποὺ θὰ ἐπέβαλλε ἕνα καθεστῶς ἀντίθετο μετὰ τὰ συμφέροντα τῶν Ἀμερικανο - νατοϊκῶν Ἱμπεριαλιστῶν. Λέμε νὰ προληφθεῖ, γιὰτὶ μία βίαιη ἀνατροπὴ τῆς Δικτατορίας στὴν Ἑλλάδα δὲν θ' ἄφινε τὰ περιθώρια γιὰ ἐλεγχὸ καὶ ἀνάλογους χειρισμοὺς γιὰ τὴν διαμόρφωση τῆς κατάστασης ποὺ θ' ἐπακολουθοῦσε ἀπὸ μέρους τῶν Ἀμερικανο - νατοϊκῶν Ἱμπεριαλιστῶν, σύμφωνα μετὰ τὰ συμφέροντά τους.

Ἐτοὶ τὸ ΠΑΣΟΚ μετὰ βασικὴν στελέχωση ἀπὸ μέλη τοῦ ΠΑΚ, προχώρησε στὴν ἐπίσημη ἐξαγ-

γελία τῶν ἀρχῶν καὶ θέσεων τοῦ μετὰ τὴν Δ.3ης Σ. Τὸ ὅτι μπόρεσε νὰ γίνει ἀποδεχτὸ καὶ νὰ ριζώσει ἀνάμεσα στὶς πλατειὲς λαϊκὲς δυνάμεις τοῦ τόπου μας τὸ ΠΑΣΟΚ σὰν ἕνα σοσιαλιστικὸ Κίνημα, ὀφείλεται κυρίως σὲ δύο λόγους:

α) στὴν ὀξυμένη πολιτικὴ - οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ στὴν Ἑλλάδα καὶ

β) στὴν ἀδυναμία τῆς «παραδοσιακῆς ἀριστερᾶς» νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὴν «πόλωση» τῆς καὶ νὰ ἐκφράσει τῆς ριζοσπαστικοποιημένες λαϊκὲς δυνάμεις τοῦ ἐργαζόμενου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Οἱ δύο αὐτὲς αἰτίες στάθηκαν καθοριστικὲς γιὰ τὴν δημιουργία καὶ ἀποδοχὴ τοῦ ΠΑΣΟΚ ἀπὸ τὸν ἐργαζόμενο Ἑλληνικὸ Λαὸ, ποὺ μετὰ τὴν Δ.3ης Σ. ἐδίλεπε τὴν λύση τῶν μεγάλων καὶ ὀξυμένων προβλημάτων του. Ἐδῶ θὰ πρέπει ν' ἀσχοληθοῦμε λίγο μετὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ αὐτοῦ καὶ νὰ πᾶν. Τὸ ἕνα εἶναι τὸ γιατί ἡ «παραδοσιακὴ» ἀριστερὰ δὲν μποροῦσε νὰ ἐκφράσει σὲ πλατειὰ κλίμακα, ξεφεύγοντας ἀπὸ τὴν πόλωση τῆς, αὐτὰ τὰ προβλήματα. Τὸ ἄλλο εἶναι ποῖος ἦταν ὁ ρόλος τῆς προσωπικότητος τοῦ σ. Α. Παπανδρέου στὴν δημιουργία τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Σὲ μιὰ σύντομη παράθεση μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι βασικὲς αἰτίες ποὺ ἡ «παραδοσιακὴ» ἀριστερὰ δὲν μποροῦσε νὰ ξεπεράσει τὴν πόλωση τῆς καὶ νὰ ἐκφράσει σὲ πλατειὰ κλίμακα τὰ προβλήματα τοῦ ἐργ. Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶναι:

α) Τὸ πλέγμα τῆς ἡττοπάθειας ποὺ καλλιεργήθηκε στοὺς κόλπους τῆς ἐξ αἰτίας τῶν βασικῶν λαθῶν τῆς ἡγεσίας τῆς κατὰ τὴν περίοδο 43 - 52 ποὺ ἀναπτύξε μετὰ τὴν σειρά του, ἀναπόφευχτα ἴσως, ἕνα κλίμα ἐσωστρέφειας μετὰ φυσικὸ ἐπακόλουθον ν' ἀφεθοῦν οἱ πλατειὲς λαϊκὲς δυνάμεις χωρὶς ἐπαφὴ καὶ καθοδήγηση.

β) Ἡ διάσπαση τοῦ ΚΚΕ, ποὺ ὀδήγησε στὴν ἀποτυχημένη ἐνότητα — συμφωνία τῆς κορυφῆς (Ἐνωμένη Ἀριστερὰ) καὶ ὅχι σὲ πραγματικὴ ἐνότητα τῆς Βάσης, καλύπτοντας ἔτσι ἕνα σωρὸ βασικὲς πολιτικὲς ἀντιθέσεις, ποὺ δὲν ἄφινε περιθώρια γιὰ σωστὲς ἐπιτιμήσεις καὶ ἐνέργειες ἀπὸ μέρους του, πάνω στὰ προβλήματα τοῦ ἐργ. Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ποὺ γύρευαν τὴν λύση τους.

γ) Ἡ συνέχιση τῆς λανθασμένης Στρατηγικῆς νὰ δίνεται ὁλοκληρωτικὰ σχεδὸν τὸ βάρος τοῦ ἀγῶνα τῆς στὴν νομιμότητα (καὶ μετὰ τὸ 1974), μετὰ συνέπεια νὰ ἀκολουθεῖται ἡ ταχτικὴ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἀγῶνα κυρίως καὶ ὅχι τοῦ ἐξωκοινοβουλευτικοῦ, ὅπως θὰ πρεπε.

δ) Μὴ ἀλλαγὴ ταχτικῆς ἀπὸ μέρους τῆς στὸ πλησίασμα τοῦ Λαοῦ, μετὰ συνέπεια νὰ μὴν ξε-

περαστεί το κλίμα του αντικομμουνισμού, που σκόπιμα έχει και λιεργήσει ή Δεξιά, και διατήρηση της «πώλωσης» της (παράδειγμα ή εκλογική άποτυχία της Ε.Α.).

Για το δεύτερο ζήτημα, δηλαδή το ρόλο έχει παίξει ο Α. Παπανδρέου στην δημιουργία του ΠΑΣΟΚ, πρέπει να τονίσουμε ότι το ΠΑΣΟΚ σε καμιά περίπτωση δεν είναι γέννημα του σ. Α.Π. ούτε δική του έμπνευση. Παράλληλα πρέπει να τονίσουμε ότι αναμφισβήτητα η διαδικασία επιταχύνθηκε κατά πολύ από την παρουσία σ' αυτό του σ. Α.Π. για δυο λόγους: πρώτο γιατί το μεγαλύτερο κομμάτι της Κοινωνικής βάσης που πλαισίωσε το ΠΑΣΟΚ είχε συναισθηματικούς δεσμούς με τον σ. Α.Π. λόγω της κοινής τους προέλευσης από την Κεντροαριστερά, δεύτερο γιατί ο σ. Α.Π. έδραϊώθηκε με τους άγώνες σαν Πρόεδρος του ΠΑΚ επί χούντας, σαν λαϊκός ηγέτης. Έτσι δοθήθηκε στο να σπρώξει τις πλατειές λαϊκές δυνάμεις μέσα στην όργανωση του ΠΑΣΟΚ, λειτουργήσε δηλαδή σαν καταλύτης στην αντίδραση:

Ξεκινώντας το ΠΑΣΟΚ με τη Δ. της 3ης Σεπτεμβρίου κάλεσε τον εργατικό ελληνικό λαό να αυτοοργανωθεί κάτω απ' αυτήν. Αυτή η αυτοοργάνωση παρ' όλους τους κινδύνους που περιέκλειε ήταν μια απαραίτητη ταχτική γιατί έτσι έδινε στο Κίνημα την απαραίτητη Κοινωνική του βάση, που θα του επέτρεπε να εξελιχτεί σ' ένα πραγματικό πολιτικό φορέα που όχι σε μια όμαδα ή Λέσχη σοσιαλιστική. Οι λαϊκές δυνάμεις που εντάχθηκαν στο Κίνημα και αποτέλεσαν την Κοινωνική του Βάση προέρχονταν κατά πρώτο λόγο από τα ριζοσπαστικοποιημένα μικροαστικά κοινωνικά στρώματα και τον χώρο της νεολαίας και κατά δεύτερο λόγο από τους αγρότες, εργάτες και διανοούμενους. Έτσι στην πρώτη φάση τα στοιχεία που εντάχθηκαν στο Κίνημα, με διαφορετική έχτιση και προοπτική το καθένα, και αποτέλεσαν την κοινωνική του Βάση ήταν:

α) Ριζοσπαστικοποιημένοι κεντροαριστεροί.

β) Παλαιοκομματικοί, κυρίως στελέχη της παλιάς Ε.Κ. και Ε.Δ.Η.Ν.

γ) Νεολαίοι που κατά τον καιρό της δικτατορίας πάλαiban κυρίως σαν ανεξάρτητοι, μὴν ἀνήκοντας σε κανένα παραδοσιακό κόμμα.

δ) Στελέχη και μέλη του ΠΑΚ.

ε) Προσωπολάτρες του σ. Α. Παπανδρέου.

στ) Φιλόδοξοι και καριέριστες.

ζ) Άτομα από την «παραδοσιακή» αριστερά που δεν τους έκφραζε πια αυτή.

η) Διάφορες αντιδικτατορικές οργανώσεις ή μέλη τους.

θ) Μέλη άλλων κομμάτων με σκοπό τη διάβρωση. Πίσως έβαζε τις πρώτες διαφορές και προσπαθούσε για αλλοίωση του υπεριοχόμενου και του νοήματος της Δ. 3ης Σ..

Τονίσαμε πιδ πάνω ότι η αυτοοργάνωση ήταν μια σωστή ταχτική, αλλά περιέκλειε και κινδύνους. Άν και από την παράθεση των στοιχείων που εντάχθηκαν στο Κίνημα φαίνεται ποιοί ήταν οι κίνδυνοι, παρ' όλα αυτά πρέπει να προσθέσουμε άλλα δυο λόγια. Η ετερογένεια αυτών των στοιχείων, τόσο από άποψη κοινωνικής συνείδησης, όσο και από άποψη τρόπου σκέψης σε σχέση με άποψη κοινωνικής συνείδησης, όσο και από άποψη τρόπου σκέψης σε σχέση με την τοποθέτηση τους απέναντι στη διακήρυξη της Σ., έβαζε τα σπέρματα για τη δημιουργία τάσεων και ομαδοποιήσεων. Έ-

Η διακήρυξη της 3ης Σεπτεμβρίου (Δ. 3ης Σ.) αποτέλεσε ένα μήνυμα ίδρυσης προς τον εργαζόμενο ελληνικό λαό, ενός πολιτικού Κινήματος που 'έβαζε σαν τελικό του σκοπό την ανατροπή του Καπιταλισμού στην χώρα μας και την εγκαθίδρυση του Σοσιαλισμού. Περιέχονταν τις βασικές προγραμματικές και θέσεις του ΠΑΣΟΚ, έδινε ταυτόχρονα και την ταυτότητά μας, σαν πολιτικό φορέα ανατροπής του σημερινού κοινωνικού καθεστώτος και όχι σαν φορέα περιθωριακών κοινωνικών αλλαγών ή μεταρρυθμίσεων. Αυτό σήμαινε ότι δεχόμασταν σαν φιλοσοφία μας τον Διαλεκτικό Υλισμό, ότι ο Μαξισμός είναι η ιδεολογία μας αποτελώντας ένα σύνολο που προσφέρει μια μέθοδο σκέψης και λύσης των διαφορών προβλημάτων. Ότι η Δ. 3ης Σ. είναι ένα κείμενο που εκφράζει μια τέτοια ιδεολογία είναι για μας αναμφισβήτητο παρ' όλες τις «προσπάθειες» που γίνονται από ώρισμένους για να μας πείσουν, ότι είναι θέμα έρμηνείας. Άν και δεν είναι σκοπός αυτής της εισήγησης ν' ασχοληθεί μ' αυτό το θέμα, για τον αναμφισβήτητο για μας μαρξιστικό χαρακτήρα που έχει η Δ. 3ης Σ. Πρώτα - πρώτα η παράθεση του στρατηγικού μας τρίπτυχου στην Δ. 3ης Σ. σημαίνει ότι ο αγώνας μας είναι: εθνικοαπελευθερωτικός - αντιιμπεριαλιστικός - ταξικός.

Όταν όμως αναγνωρίζουμε ότι κάνουμε και ταξικό αγώνα, σημαίνει ότι δεχόμαστε τον ιστορικό υλισμό, ότι δεχόμαστε τον διαλεκτικό υλισμό σαν την φιλοσοφία του Κινήματός μας. Αυτό όμως δεν σημαίνει μια «ταμπέλα που τη φυλάγουμε στο ντουλάπι και την επιδεικνύουμε από καιρό σε καιρό, όπως θέλουν να πιστεύουν ο ικαθός λογής σοσιαλδημοκράτες. Αυτό σημαίνει ότι δεχόμαστε πως η ιστορία έρμηνεύεται με την πάλη των τάξεων και ότι οι τάξεις καθορίζονται από τις οικονομικές συνθήκες που κύρια χαρακτηρίζονται από τις οικονομικές συνθήκες που κύρια χαρακτηρίζονται από τον τρόπο παραγωγής που επικρατεί σε κάθε χρονική περίοδο. Γι' αυτό και άπευθυνθήκαμε με τη Δ. 3ης Σ. στον καταπιεσμένο εργαζόμενο ελληνικό λαό γιατί αναγνωρίζουμε ότι στο Κοπιταλιστικό σύστημα που ζούμε σήμερα, υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Δεν κτείνουμε το χέρι» στους ταξικούς μα εχθρούς, τους πολέμους, αλ-

λοιώς θα τους καλούσαμε κι αυτούς να οργανωθούν στο ΠΑΣΟΚ αλλιώς δεν θα μιλούσαμε για κοινωνικοποίηση. Γιατί μιλώντας γι' αυτό αναγνωρίζουμε άμεσα ότι, επιβάλλεται τα μέσο παραγωγής να κοινωνικοποιηθούν, δηλαδή οι παραγωγικές σχέσεις ν' αποκτήσουν την πραγματική τους φύση, που ναι η μαζική - κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και όχι η ατομική ιδιοκτησία τους. Έτσι μόνο ο τρόπος παραγωγής μπαίνει στην υπηρεσία και εξυπηρετεί το συμφέρο του κοινωνικού συνόλου και όχι το ατομικό συμφέρο. Γιατί ακόμα δεχόμαστε ότι οι παραγωγικές σχέσεις δημιουργούν το πολιτικό και κοινωνικό οικοδόμημα της κοινωνίας μας και πως στην σημερινή τους καπιταλιστική μορφή γεννούν το αντίστοιχο πολιτικό και κοινωνικό οικοδόμημα, κοντολογίς γεννούν το αντιανθρώπινο «καπιταλιστικό κράτος». Γι' αυτό και θεωρούμε αναγκαία την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής σαν την απαραίτητη αλλαγή στις σημερινές παραγωγικές σχέσεις, που θα φέρει και την εξαγγελμένη από την Δ. 3ης Σ. ριζική αλλαγή στο πολιτικό και κοινωνικό οικοδόμημα της Ελλάδας, δηλαδή το Σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

Το ΠΑΣΟΚ με τη Δ. 3ης Σ. έδινε ένα μοντέλο της μελλοντικής Σοσιαλιστικής Κοινωνίας που θύλει να χτίσει. Αυτό όμως σήμαινε ότι και το ίδιο θα 'χε σαν Κίνημα ένα ανάλογο ιδεολογικό και οργανωτικό περιεχόμενο, που θα του επέτρεπε να δεθεί με τις πλατειές λαϊκές δυνάμεις του τόπου μας και να τις καθοδηγήσει μέχρι την τελική νίκη, που είναι η εγκαθίδρυση μιας Σοσιαλιστικής Κοινωνίας στη χώρα μας. Όλα αυτά όμως βάσαν ώρισμένα βασικά και άμεσα ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά καθήκοντα στο ΠΑΣΟΚ.

Αυτά τα καθήκοντα, που έτουςαν την άμεση υλοποίησή τους, ήταν:

α) Η θεωρητική θεμελίωση του ΠΑΣΟΚ με βάση ότι η φιλοσοφία μας είναι ο Διαλεκτικός υλισμός.

β) Η παραγωγή στελεχιακού δυναμικού σε μαζική κλίμακα.

γ) Πρόγραμμα δράσης βγαλμένο με βάση την Στρατηγική μας και διαμορφώνοντας την ταχτική μας πάντα με βάση εκείνες τις επιλογές που είχαν αποδειχτεί σωστές από την καθημερινή «πράξη».

δ) Η ανάλογη με την Ιδεολογία μας οργανωτική δομή και λειτουργία μας.

ε) Η αντικατάσταση της λανθασμένης σχέσης:

Λαϊκές δυνάμεις — Α. Παπανδρέου — ΠΑΣΟΚ (σαν οργάνωση)

από τη σωστή: Λαϊκές δυνάμεις — ΠΑΣΟΚ (σαν οργάνωση) — Λαϊκές δυνάμεις.

Τι σημαίνουν όμως όλα αυτά? Όταν μιλάμε για θεωρητική θεμελίωση του ΠΑΣΟΚ, σημαίνει ότι ξεκαθαρίζουμε «τί είμαστε», τόσο από άποψη ιδεολογίας, ό-

σο και από άποψη πολιτικού αγώνα. Αυτό για το ΠΑΣΟΚ ήταν αρκετά εύκολο σαν όρισμός και αρκετά δύσκολο σαν εφαρμογή. Κι' αυτό γιατί η Δ. 3ης Σ. έδινε όλα τα απαραίτητα βασικά στοιχεία για κάτι τέτοιο, όπως και η ονομασία Κίνημα. Δηλαδή η Δ. 3ης Σ. άφηνε να φανεί ότι είμαστε μαρξιστές: αυτό παράλληλα μας όπλιζε με το σωστό εργαλείο και όπλο για την καθοδήγηση της ιδεολογικής μας πάλης τόσο μέσα στο Κίνημα αρχικά, όσο και έξω απ' αυτό, μέσα στις λαϊκές δυνάμεις, αργότερα. Με το να δηλώσουμε ότι είμαστε Κίνημα σήμαινε ότι εγκαινιάζουμε και αρχίζουμε στην Ελλάδα μια περίοδο κοινωνικής έπανάστασης, που άγκυλιαζε όλο τον καταπιεσμένο Ελληνικό λαό και όχι μια τάξη μόνον. Αυτό μας υποχρέωνε στην προσπάθεια να καθοδηγήσουμε τις λαϊκές δυνάμεις του τόπου μας στην διαμόρφωση μιας κοινωνικής συνείδησης, στην της κοινωνικής συνείδησης του εκμεταλλευμένου.

Γιατί όλα αυτά όμως ήταν αρκετά δύσκολα σαν εφαρμογή; Αυτό το ερώτημα έχει πολλές πλευρές, αλλά έμεις προς το παρόν θα τονίσουμε μόνο μια. Αυτή ήταν η έχθρική, τοποθέτηση μιας μερίδας της κοινωνικής Βάσης του ΠΑΣΟΚ απέναντι σ' όλα αυτά. Αυτή η μερίδα αποτελείται από τα συντηρητικά στοιχεία, που καθοδηγούνται σ' αυτή τη συντήρηση από τους νουσταγούς των «μεγαλείων» της αστικής Κυβέρνησης, από όλους αυτούς που βλέπουν το ΠΑΣΟΚ σαν ένα αστικό προοδευτικό Κόμμα σαν μια σοσιαλδημοκρατία, που στόχος της είναι να κυβερνήσει και όχι να οδηγήσει το Λαό στην κατάλυση της εξουσίας. Μ' άλλα λόγια η εφαρμογή και η παραδοχή κυρίως, του διαλεκτικού υλισμού σαν την φιλοσοφία μας, σκοντάφτει πάνω στους ιδεαλιστές, δηλ. αυτούς που παραδέχονται ότι αρκούν μια σειρά από μεταρρυθμίσεις για να μετατρέψουν από μόνες τους, χωρίς αυτό να γίνει «αίσθητο», την κοινωνία μας. Όλα αυτά βάσαν σαν επιταχτικό σαν πρώτο καθήκον από την «καθοδήγηση» του Κινήματός μας την θεωρητική του θεμελίωση, τον όρισμό της φιλοσοφίας μας και της ιδεολογίας μας σαν Κίνημα. Το ξεκαθάρισμα του «τί είμαστε» και την ανάλυση του πραγματικού περιεχομένου της Δ.3ης Σ. στα μέλη μας. Και λέγοντας καθοδήγηση εννοούμε μια λειτουργία που πρέπει να συντελείται από τα εκλεγμένα ανώτερα όργανα του Κινήματος, σ' όλη την οκάλα της Ιεραρχίας. Αυτή η λειτουργία συνιστάται στην αναζήτηση των επί μέρους απόψεων που έχει η Βάση, στην ικανότητα άναγωγής τους σε μια κοινή άποψη (με βάση πάντα την ιδεολογία μας και το πολιτικό μας πρόγραμμα) και στην προώθηση προς τα κάτω της διαμορφωμένης κοινής άποψης, για υλοποίησή, με κύρια μέσα την πολιτική πειθώ και την συνειδητή πειθαρχία. Για να γίνουν όλα αυτά όμως, βάσουν μπροστά μας το

δεύτερο καθήκον, ποῦ ὕειναι ἡ παραγωγή στελεχιακοῦ δυναμικοῦ τοῦ Κινήματος. Παράλληλα σήμαινε τὴν προσπάθεια γιὰ τὴν διαμόρφωση τῆς ἀπαραίτητης ἰδεολογικῆς, πολιτικῆς καὶ προπάντος ὀργανωτικῆς συνείδησης, ἀπὸ μέρους τῶν μελῶν μας, πράγμα ποῦ γίνεται μόνο μέσα ἀπὸ τὰ «πολιτικά κῦτταρα» τοῦ Κινήματος, τὶς Τ.Ο., ὅπου τὰ μέλη μας ἀπασχολοῦνται ἀπὸ τὰ συνεχῆ ἐρεθίσματα τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας μας καὶ κάτω ἀπὸ ἓνα συνεχῆ καὶ κοινὸ προβληματισμό, θὰ μετουσιῶσαν τὴν θεωρία σὲ «πράξη», δίνοντας ἔτσι στὴν καθημερινὴ πολιτικὴ τους πράξη τὴν ἀνώτερη ἐκείνη συνείδηση καὶ σωστὴ κατεύθυνση, ποῦ ἀποτελεσματικὰ θὰ καθοδηγοῦσε τὶς λαϊκὲς δυνάμεις τοῦ τόπου μας, στοὺς τελικοὺς σκοποὺς τους.

Ἐτσι μόνο μπορούμε νὰ κάνουμε συνείδηση τῶν μελῶν μας ὅτι καθήκον τους εἶναι ν' ἀγωνίζονται γιὰ τὴν διάδοση τῆς ἰδεολογίας μας, καὶ νὰ καθοδηγοῦν τὴν ἰδεολογικὴ πάλη ποῦ πρέπει νὰ κάνει τὸ Κίνημα μας, τόσο ὑπερασπίζοντας τὴν ἰδεολογία του ἀπέναντι σ' ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς ἐπιθέσεις ποῦ δέχεται (καὶ ἀπὸ τὰ μέσα καὶ ἀπὸ τὰ ἔξω κυρίως) καθὼς καὶ νὰ καθοδηγοῦν ταυτόχρονα τὴν ἀντεπίθεση τῆς ἰδεολογίας του ἐνάντια στὴν ἀστικὴ ἰδεολογία, μὲ σκοπὸ τὴν συντριβὴ τῆς τελευταίας μέσα στὴν συνείδηση τοῦ ἔργ. ἑλλήν. Λαοῦ. Αὐτὴ θὰ 'ναι καὶ ἡ Κοινωνικὴ Ἀπελευθέρωση τοῦ Λαοῦ μας. Σ' αὐτὴ ὅμως τὴν καθοδήγηση τῆς ἰδεολογικῆς μας πάλης τὰ μέλη μας πρέπει νὰ μάθουν νὰ χρησιμοποιοῦν σὰν μοναδικὸ ἐργαλεῖο καὶ ὄπλο τὸν Διαλεκτικὸ Ὑλισμό. (Καὶ ἐδῶ δυὸ λόγια γιὰ τοὺς «ἐνθερμοὺς ὀπαδοὺς» τοῦ ἀντιδογματισμοῦ. Λέγοντας ὅτι ἰδεολογία μας εἶναι ὁ Μαρξισμός, αὐτόματα σημαίνει ὅτι εἴμαστε καὶ ἀντιδογματικοί, γιατί ὅταν χρησιμοποιοῦμε τὴν διαλεκτικὴν σὰν τρόπο ἀνάλυσης καὶ σκέψης, εἶναι ἀδύνατο νὰ δογματίσουμε. Ἐπομένως οἱ ἀντιδογματικὲς «ὕστεριες» εἶναι χωρὶς περιεχόμενο γιὰ τὸ Κίνημα μας καὶ ἴσως «ἐκ τοῦ πονηροῦ»).

Γιὰ τὴν πραγμάτωση ὅμως τῶν παραπάνω καθηκόντων ἦταν ἀπαραίτητὴ ἡ ὑλοποίηση τοῦ τρίτου καθήκοντος, ποῦ 'ταν ἡ ἐκπόνηση ἑνὸς προγράμματος δράσης, τὸ ὑκνήμενός ποῦ στὰ πλαίσια τῶν Στρατηγικῶν μας στόχων, θὰ διαμόρφωνε τὴν ταχτικὴ μας πάντα μὲ βάση τὶς σωστὲς, ἀποδεδειγμένες ἀπὸ καθημερινὴν πολιτικὴν πράξη, ἐπιλογές. Πρωτοῦ ὅμως προχωρήσουμε θὰ πούμε δυὸ λόγια γιὰ τὸ τί ἐννοοῦμε λέγοντας Στρατηγικὴ καὶ τί Ταχτικὴ ἐνὸς πολιτικοῦ φορέα, ποῦ ἔχει σὰν τελικὸ στόχο τὸ ν' ὀργανώσει τὸ σύστημα τῶν συνδυασμένων πολιτικῶν πράξεων τοῦ πολιτικοῦ φορέα, ποῦ μὲ τὸ γενικὸ προσανατολισμό τους, τὴν συνδεση τους καὶ ἀλληλοδιαδοχὴ τους, θὰ ὀδηγήσουν τὶς λαϊκὲς δυνάμεις στὴν ἐξουσία. (π.χ. τὸ

τρίπτυχο Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία, Λαϊκὴ Κυριαρχία, Κοινωνικὴ Ἀπελευθέρωση). Τὰ χ τ ι κ ῆ εἶναι σύνολο ἀπὸ μέτρα ποῦ παίρνει κάθε φορὰ ὁ πολιτ. φορέας, γιὰ ν' ἀντιμετωπίζει μέσα στὰ πλαίσια τῶν γενικῶν στρατηγικῶν του στόχων, ὀρισμένα ἀκρότερα προβλήματα, ποῦ φέρνει ἡ καθημερινὴ πολιτικὴ πάλη στὶς διάφορες «σφαῖρες» τῆς, ἀνάλογα μὲ τὶς μεταβαλλόμενες συνθήκες. (π.χ. συμμετοχὴ τοῦ πολ. φορέα σὲ ἐκλογικὰ μέτωπα, σὲ μέτωπα συνεργασίας, σὲ ἀπεργίες, πορείες, ἐκδηλώσεις κ.τ.λ.).

Τὸ τρίτο καθήκον τοῦ Κινήματος ἦταν μὲ βάση τὰ παραπάνω, ἡ προσπάθεια γιὰ ἰσομερῆ ἀνάπτυξη ὅλων τῶν χώρων δουλειᾶς τοῦ Κινήματος, σὲ στενὴ ἀλληλοσύνδεση καὶ συνεργασία μεταξύ τους, καὶ παράλληλα τὸ δέσιμο αὐτῶν τῶν χώρων καὶ ἡ λειτουργία τους μὲ τοὺς μαζικοὺς καὶ συνδικαλιστικοὺς φορεῖς ποῦ θὰ 'φερνε τὴν ἀπαραίτητη μαζικοποίηση τοῦ Κινήματος. Τὸ πρόγραμμα δράσης θὰ ἔδινε ὅλα τὰ ἐφόδια γι' αὐτὸ καὶ παράλληλα θὰ κατοχύρωνε κατὰ σημαντικὸ μῆκος τὴν συνεχῆ ἐξελικτικὴν πολιτικὴν δράση, ποῦ θὰ ὀδηγοῦσε στὸ ποσοτικὸ καὶ ποιοτικὸ ἀνέβασμα τοῦ Κινήματος μας καὶ θὰ κατοχύρωνε τὴν σωστὴ κατανόηση τῆς Στρατηγικῆς μας, ὥστε νὰ μὴν συμβαίνει ἡ ταχτικὴ μας νὰ καθορίζεται τὴν Στρατηγικὴν, οὔτε νὰ μετρεῖται οἱ Στρατηγικοὶ μὲ τοὺς ταχτικούς μας στόχους.

Ἐνα τέτοιο ὅμως πρόγραμμα δράσης γιὰ νὰ ὑλοποιηθεῖ χρειάζεται καὶ τὶς ἀνάλογες, ὀργανωτικὲς δομές. Ἐτσι ἔμπαινε τὸ τέταρτο καθήκον μας ποῦ 'ταν ἡ ἀνάλογη μὲ τὴν ἰδεολογία μας ὀργανωτικὴ δομὴ καὶ λειτουργία μας.

Κάθε κόμμα κάθε Κίνημα εἶναι τὸ μοντέλο τῆς κοινωνίας ποῦ θέλει νὰ χτίσει. Ἐτσι καὶ τὸ ΠΑΣΟΚ πρέπει νὰ λειτουργήσει σύμφωνα μὲ τὴν ἰδεολογία καὶ τὶς ἀρχές του, ὅπως αὐτὲς ἐκφράζονται στὴν Δ.3ης Σ. Συγχρόνως ἔχει καθήκον νὰ πραγματοποιήσει ἐκεῖνες τὶς ὀργανωτικὲς δομές ποῦ θὰ τὸ ἐπιτρέψουν νὰ 'ναι Κίνημα ἐξουσίας καὶ ὄχι κυβερνήσεως, Κίνημα ριζικῆς ἀλλαγῆς καὶ ὄχι μεταρρυθμίσεων στὸν τόπο μας. Μὲ τὴν Δ.3ης Σ. γίνονταν φανερό ὅτι ἡ ὀργανωμένη Βάση τοῦ Κινήματος παίξει κυριαρχικὸ ρόλο τόσο στὴν διαμόρφωση τοῦ προγράμματός του, ὅσο καὶ στὴν ἀνάδειξη καὶ ἐκλογὴ τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ Κινήματος. ἀναδεικνύει τὰ στελέχη τῆς καὶ ἐκλέγει τὰ ὄργανα τοῦ Κινήματος, μὲ βάση πάντα τὴν εὐθύνη, τὴν συνέπεια καὶ τὴν ποιότητα, ποῦ πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν καὶ τὰ ὄργανα καὶ τὰ στελέχη τοῦ Κινήματος, ποῦ τὰ ἀπαρτίζουν. Μιὰ τέτοια κατοχύρωση ὅμως, γίνεται δυνατὴ μόνο μὲ τὴν κυκλοφορία καὶ τὴν ἐφαρμογὴ ἐνὸς Καταστατικοῦ Χάρτη τοῦ Κινήματος, ποῦ θὰ προσδιορίζει καὶ τὶς ὀργανωτικὲς δομὲς καὶ λειτουργίες μας, βγαλμένες καὶ σὲ σχέση πάντα μὲ τὸ ἰδεολογικὸ

καὶ πολιτικὸ μας πιστεύω. Ὁπὼς δὲν μπορούμε καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μιλάμε γιὰ ἀστικὴ δημοκρατία, γιὰ σοσιαλδημοκρατικὲς κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις (σὰν στόχους τοῦ Κινήματος), ἔτσι δὲν μπορούμε καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταφέρουμε μέσα στὶς ὀργανωτικὲς μας δομὲς ἀστικούς τρόπους λειτουργίας, παλαιοκομματικὰ κατάλοιπα, ἀνανακλάσεις καὶ τρόπους ἐκφρασεως τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας ποῦ ζοῦμε. Δὲν πρόκειται ἐδῶ γιὰ κανένα εἶδος «φόρου τῆς δεκάτης». Δὲν εἴμαστε καθόλου ὑποχρεωμένοι, γιὰ κάθε μας κίνηση, γιὰ κάθε μας ἐνέργεια ποῦ καθορίζει κάποια ἐσωτερικὴ λειτουργία μέσα στὸ Κίνημα μας, νὰ πληρώνουμε «φόρο» στὸν παλαιοκομματικὸ τρόπο σκέψης καὶ λειτουργίας, μάζοντας «ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα» στὸ Κίνημα τὸν χειρότερο ἐχθρό του, τὸν ΠΑΛΑΙΟΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟ. Ἐδῶ δὲν στέκεται καμμιὰ δικαιολογία τοῦ εἶδους «τί νὰ κάνουμε δὲν ἀλλάζουν ἀπὸ τὴν μιὰ μέρα στὴν ἄλλη» ἢ «τί νὰ γίνει ἀφοῦ ἔχουμε μέσα τοὺς παλαιοκομματικούς νὰ τοὺς διώξουμε;». Τὸ Κίνημα δὲν εἶναι φιλανθρωπικὸ ἴδρυμα, εἶναι πολιτικὸς φορέας τοῦ Σοσιαλισμοῦ, ποῦ σημαίνει ἀνάληψη ἀπὸ μέρους του μεγάλης ἱστορικῆς εὐθύνης ἀπέναντι στὸν κατὰπεσμένο Ἑλληνικὸ Λαό. Γι' αὐτὸ καὶ λέμε ὅτι τὸ ἰδεολογικὸ καὶ πολιτικὸ μας πιστεύω πρέπει νὰ εἶναι τὸ καλοῦσι ποῦ θὰ θγάλει τὶς ὀργανωτικὲς μας δομὲς καὶ λειτουργίες. Ἡ ὑλοποίηση ὅλων αὐτῶν τῶν καθηκόντων θὰ 'χε σὰν ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ὑλοποίηση τοῦ π έ μ π τ ο υ κ α θ ή κ ο ν τ ο ς, ποῦ βάσει ἡ Δ.3ης Σ. Δηλ. τὴν ἀντικατάσταση τῆς λαθρομένης σχέσης: Λαϊκὲς δυνάμεις — Α Παπανδρέου — ΠΑΣΟΚ (σὰν ὀργάνωση), ἀπὸ τὴν σωστὴ: Λαϊκὲς δυνάμεις — ΠΑΣΟΚ (σὰν ὀργάνωση) — Λαϊκὲς δυνάμεις. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἀρχικὸς ρόλος τοῦ σ. Α. Παπανδρέου, ποῦ ἀναλύθηκε στὴν ἀρχή, δὲν ἔπρεπε νὰ σταθεροποιηθεῖ στὸ σχῆμα ποῦ ἐκφράζεται ἀπὸ τὴν πρώτη, ὅπου ὁ σ. Α. Παπανδρέου εἶναι τὸ μοναδικὸ μέσο ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας τοῦ ΠΑΣΟΚ μὲ τὶς πλατεῖες Λαϊκὲς δυνάμεις, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ μετατραπῇ στὸ σχῆμα τῆς δευτέρας σχέσης, ποῦ σημαίνει πὼς ἡ παρουσία τοῦ σ. Α.Π. ἀξιοποιῶταν κατὰ τὸν καλύτερο δυνατὸν τρόπο μὲ τὸ νὰ βοηθήσῃ τὸ ΠΑΣΟΚ νὰ 'ρθεῖ σὰν ὀργάνωση πιά, σ' ἐπαφὴ μὲ τὶς πλ. Λαϊκὲς Δυν. τοῦ τόπου.

Γ'.

Ἀλλὰ ἄς δοῦμε τί ἔκανε τὸ Κίνημα στὴ δίχρονη ζωὴ του, σὲ σχέση μὲ τὰ καθήκοντα ποῦ 'χε δώσει στὸν ἑαυτό του, μὲ τὴν Διακήρυξη τῆς 3ης Σεπτεμβρίου.

Γιὰ μᾶς ἡ Ἰδεολογικὴ καὶ ὀργανωτικὴ πορεία τοῦ Κινήματος μὲ δὲν μπορούν σὲ καμμιὰ περίπτωση νὰ ἐξετάζονται ξεχωρὰ ἢ κομματιαστά. Γιατί ἡ ὀργανωτικὴ μας κατάσταση πρέπει ν' ἀντανακλά σὲ κάθε φάση τὸ ἰδεολογικὸ καὶ πολιτικὸ μας πιστεύω. Παράλληλα ἀποτελεῖ ἡ ἴδια μιὰ ἀντικειμενικὴ μονάδα μέτρη-

σης τοῦ κατὰ πόσο βαδίζουμε σύμφωνα μὲ τὶς βασικὲς ἀρχές μας καὶ τὸν στόχον μας.

Στὸ ξεκίνημα τοῦ τοῦ Κινήματος παρ' ὅλα τὰ τρομακτικὰ ἐμπόδια πῆγε θανμάσια. Στελεχωμένο στὴν πρώτη του φάση ἀπὸ τὰ στελέχη καὶ μέλη τοῦ ΠΑΚ, ποῦ φυσικὴ του προέχταση ἦταν τὸ ΠΑΣΟΚ καὶ μὲ ἀκούραστους βοηθοὺς τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὴν ἀγωνιστικότητά των νεολαίων μας ἄρχισε νὰ ὑλοποιεῖ τὰ καθήκοντα ποῦ εἶχε δώσει στὸν ἑαυτό του μὲ τὴ Δ.3ης Σ. Ἀναγνωρίζοντας ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποχτήσουμε ὅπως δῆποτε ἐκφραση στὸ Κοινοβούλιο ἔβαλε σὰν πρῶτο ταχτικὸ τὸν στόχο τὴν συμμετοχὴ μας στὶς ἐπικείμενες ἐκλογές τοῦ Νοέμβρη τοῦ '74 καὶ τὴν ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερη προετοιμασία μας γι' αὐτὸ δὲν παρασύρθηκε παρ' ὅλο ποῦ δεχόταν μεγάλες πιέσεις τόσο ἀπὸ τὴ μερὰ τῶν ὀπαδῶν του ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν μερὰ τῶν περισσοτέρων ὑποψηφίων βουλευτῶν του. Ἐμπνεύθηκε στὴν ὀργανωμένη του βάση τὸν προεκλογικὸ ἀγῶνα, δίνοντάς του χαράτσηρα πολιτιστικῆς ἐκστρατείας καὶ ὄχι παλαιοκομματικῆς ψηφοθηρικῆς προπαγάνδας. Ἐτσι οἱ ὑποψήφιοί μας μετέφεραν τὶς θέσεις μας (εἶχαν βγεῖ καὶ ἔχουν μοιρασθεῖ παντοῦ φυλλάδια μὲ τὸ τί πρέπει νὰ λέγεται στὸν κόσμο) καὶ κατὰ πρωτόφαντο γιὰ τὸν τόπο μας πῆγαν ὅλοι μαζί σὰν ἓνα σῶμα καὶ δὲν ἔστηνε ὁ καθένας τὸ ἐκλογικὸ του μαγαζὶ μὲ στόχο τὴν ἀθροισμὴν μεγάλτερης πελατείας.

Ἐπίσης ἡ διαδικασία ἀνάδειξης τῶν ὑποψηφίων ἀκολούθησε τὴν σωστὴ κατεύθυνση Βάση - Κορυφή, δηλ. ἡ ὀργανωμένη Βάση ὑπέβαλε τὶς προτάσεις τῆς ποῦ ἦταν δεσμευτικὲς γιὰ τὴν τότε Κ.Ε.

Φυσικὰ καὶ παρεκτροπὲς καὶ λάθη γίναν, ποῦ 'ταν ὅμως ἀποτέλεσμα τῆς ἰδεολογικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνομοιογενείας τῆς βάσης καὶ τοῦ ἐλαχίστου χρόνου καὶ ὄχι ἀποτέλεσμα στραβῶν διαικασίων καὶ στραβῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν μας. Ἐτσι σὲ 2 μῆνες κατορθώσαμε ἀπὸ «ὀμάδα διαμαρτυρίας» ποῦ μᾶς λέγανε ν' ἀποδείξουμε ὅτι εἴμαστε τὸ μέλος τῆς Ἑλλάδας, τὸ Κίνημα ποῦ ἀπόκτησε καὶ τὴν ἀπαραίτητὴ πολιτικὴ του ἐκφραση στὸ κοινοβούλιο, καὶ ποῦ βάδιζε πρὶν γιὰ τὸ χτίσιμο τῶν ἀπαραίτητων ὀργανωτικῶν του δομῶν ποῦ θὰ 'φεραν τὸ δυνάμωμα καὶ τὸ μεγάλωμά του. Ἦδη ὅμως μέσο στὸν προεκλογικὸ ἀγῶνα φάνηκαν οἱ πρῶτες ἀντιθέσεις, ποῖ ὀξύνονταν ἀπ' τὴν μιὰ, λόγω ἐλλείψεως κοινῆς Ἰδεολογίας καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη λόγω τῆς ἐλλείψεως πείρας καὶ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ τῶν περισσοτέρων στελεχῶν μας. Αὐτὲς οἱ ἀντιθέσεις δόσαν τὴν εὐκαιρία νὰ φανοῦν καὶ οἱ πρῶτες ὀμαδοποιήσεις ποῖ ὅμως σκεπάζονταν ἀπὸ τὴν συνεχῆ καθημερινὴν πολιτικὴ πάλη ποῦ 'χε δώσει τὸ Κίνημα, μὲ τὸ Δημοψήφισμα καὶ τὶς ἐκλογές γιὰ τὸν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκηση.

Σ' αὐτὸ τὸ λίγο διάστημα ἀπὸ

τις βουλευτικές εκλογές και μετά, μέχρι τις εκλογές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, φάνηκε καθαρά το ποιοτικό ανέδαμα της Βάσης, που σχεδόν μόνη της (ή, οργανωμένη Βάση δηλ.) χωρίς τα συντηρητικά στοιχεία που την είχαν πλασιώσει στις Βουλευτικές εκλογές, λόγω ένθουσιασμοί και νοστορπίας (μια άναγνώριζαν τις Βουλευτικές Έκλογες σαν το μοναδικό πολιτικό γεγονός σημασίας) έδωσε την μάχη και απαλλαγμένη από το βάρος του ψυχολογικού κλίματος του προεκλογικού αγώνα, κατάφερε ένα πραγματικό θρίαμβο στις εκλογές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ένα άλλο σημαντικό γεγονός που δείχνει το ποιοτικό ανέδαμα της οργανωμένης Βάσης ήταν και το σπώδιμο του Κινήματος στην επίσημη τοποθέτηση (19.1.75) της αποδοχής του Μαρξισμού σαν φιλοσοφία μας, σαν μέθοδο ανάλυσης και σκέψης μας. Όλα αυτά δεν ήταν τυχαία αλλά το αποτέλεσμα μιας σωστής δουλειάς που γινόταν και που χαρακτηρίζονταν κυρίως από την προσπάθεια υλοποίησης των δύο πρώτων καθηκόντων που στην αρχή αναφέραμε δηλ. της θεωρητικής θεμελίωσης του ΠΑΣΟΚ (βγήκαν άρκετες προσουρές του Κεμεδία, ή πλειοψηφία τους κυκλοφόρησε εκείνη την εποχή) και της παραγωγής του απαραίτητου στελεχιακού δυναμικού. (συνεχής επαφή της κορυφής και της Βάσης και δημιουργία ενδιάμεσων οργάνων). Όπως είπαμε όμως φυσικά υπήρχαν έλλειψεις, γίνονταν λάθη και παρατηρούνταν ώριμες ασυνέπειες, φυσικά επακόλουθα όλα της απειρίας και της ολιγοριθμίας των στελεχών μας. Είναι αλήθεια ότι όσοι δούλεψαν στην πρώτη φάση για την ανάπτυξη του Κινήματος, στην συντηρητική τους πλειοψηφία δούλευαν ανιδιοτελώς και επί 24ωρον βάσεως. Τις παραπάνω όμως έλλειψεις και ασυνέπειες εκμεταλλεύτηκαν τόσο οι παλαιοκομματικοί όσο και μερικοί άλλοι που ήταν ήδη υιοθετημένοι και θέλαν να πετύχουν τον έλεγχο του Κινήματος. Και οι μὲν παλαιοκομματικοί άρχισαν με τον τρόπο που αυτοί ξέρουν να χειρίζονται άριστα, να πετούν λάσπη και να διαβάλλουν όλα τα στελέχη που στέκονταν εμπόδιο στο δρόμο τους, δηλ. στην δημιουργία και στο στήσιμο των παλαιοκομματικών μηχανισμών τους, μιλώντας για το κακό που γίνονταν τάχα τους δ-παδούς μας όταν τους λέγαμε την αλήθεια μιλώντας για σωφροσύνη, που γι' αυτούς σήμαινε όχι κοινωνικοποίηση όχι ριζικές αλλαγές, κατηγορώντας τέλος για «κλεισμό» των Τ.Ο. από τους φίλους του Κινήματος, έννοώντας ότι οποιοσδήποτε δήλωνε ότι ήταν ΠΑΣΟΚ έπρεπε να γίνεται αυτόματα μέλος με βάση την αρχή που τους υπαγόρευε η συντηρητική άστυχ-Ιδεολογία τους ότι κάθε ψηφοφόρος μας πρέπει να 'ναι και μέλος και ακόμα για «έξτρεμισμό» και εξωπραγματικότητα. Φυσικά όλα αυτά τα λέγαν θρονιασμένοι στις καρέκλες τους, ή στους διαδρόμους και ποτέ άνοιχτά μέσα

στα διάφορα όργανα. Βέβαια οι έξτρεμιστές και εξωπραγματικοί, δηλ. τα οργανωμένα μας μέλη, ήταν εκείνοι που δημιουργούσαν τις κινητοποιήσεις, ήταν εκείνοι που προσπαθούσαν να σπάσουν την φοβία της υπαίθρου και να μεταφέρουν στην ύπαιθρο το νόημα του Κινήματος μας. Οι φίλοι μας όμως οι παλαιοκομματικοί (για μās ήταν σύντροφοι, αυτοί όμως μās λέγαν φίλους γιατί ντρεπόταν φαίνεται να πουν τη λέξη σύντροφος) δεν πρόσφεραν στο σύνολό τους καμιά δουλειά, παρά μόνο την «πολύτιμη πείρα» τους (που οδήγησε στην Διχτατορία) και την «άξιοσέβαστη παρουσία» τους, όπου έβλεπαν κάποια κοινωνική εκδήλωση που αποτελούσε γι' αυτούς μέσο άτομικής προβολής.

Και εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε την θέση μας. Δεν χτυπάμε συγκεκριμένα άτομα, αλλά την συγχεκτική εννοία του νοσητικού οπικού στην συντηρητική παλαιοκομματική νοσητικότητα.

Απ' την άλλη μεριά οι διανοούμενοι «ελετιστές» της Δ.Α. που 'ταν «δοματοποιημένοι» και προσπαθούσαν να έλεγγουν το Κίνημα, πρόσβαλλαν με «φρεσκοποιημένο» τρόπο την ανάγκη της Δημοκρατικής Διαδικασίας, που γι' αυτούς φαίνεται ότι, άφορούσε στην ουσία μόνο την εκλογή από την Βάση της Κ.Ε. και στα πολλαπλά κέντρα λήψεως των αποφάσεων και όχι σ' αυτό που τάχα ζητούσαν δηλ. στην ύπαρξη Δημ. Διαδικ. κάβητα και όριζόντια, μέσα στο Κίνημα. Γιατί η οργανωμένη βάση λειτουργούσε σωστά με εκλεγμένα όργανα και μάλιστα είχε φτάσει στο σημείο να αναδειχτεί εκλεγμένα ενδιάμεσα όργανα μεταξύ Βάσης - Κορυφής (Επιτροπές Πόλης ή Συντον. Επιτροπές) Παρ' όλα αυτά η οργανωμένη Βάση στην προσπάθειά της ν' αποκαλύψει τους πραγματικούς σκοπούς της Δ.Α. και τις ρεφορμιστικές της θέσεις, ζήτησε και την εκλογή του άνωτάτου οργάνου από την Βάση. Έτσι προχωρήσαμε στο προσυνέδριο που 'ταν σταθμός για την Ιστορία του Κινήματος μας γιατί έβαζε τις βάσεις για την υλοποίηση του τρίτου και τέταρτου καθήκοντος, που 'ταν η εκπόνηση προγράμματος δράσης και η ανάλογη με την Ιδεολογία μας οργανωτική δομή μας. Έτσι εκλέχτηκε και το άνωτατο όργανο από την Βάση. Απόκτησε το Κίνημα την πρώτη εκλεγμένη Κ.Ε. Θα πρέπει να τονίσουμε εδώ ότι σ' αυτό το διάστημα είχε αρχίσει να διαφαίνεται και μια αλλαγή της ταχτικής του ΠΑΣΟΚ προς την κατεύθυνση ΠΑΣΟΚ — οργάνωση.

Παρ' όλο όμως που η εκλογή της Κ.Ε. ήταν ένα θετικό βήμα προς τα μπρος δεν αξιοποιήθηκε καθόλου και μάλιστα φτάσαμε στην παραίτηση — διάλυση της. Αντί το Κίνημα να προχωρήσει γρήγορα στην υλοποίηση των καθήκόντων του, δηλ. στην εκπόνηση ενός προγράμματος δράσης και στην κατάργηση ενός κατατακτικού που θα έδινε σάρκα και οστά στην δημιουργία σωστών

οργανωτικών δομών, άρχισε να ύποχωρεί και να συμβιβάζεται με τα παλαιοκομματικά και συντηρητικά στοιχεία. Φυσικά τα στοιχεία αυτά βρήκαν την ευκαιρία με την διαμάχη που δημιουργούσε η «φράξια» της Δ.Α. να παρουσιαστούν πάλι επί σκηνής ανασυνταγμένα και συμμαχώντας με την «φράξια» να περάσουν τις θέσεις τους. Έτσι κατάφεραν να άπομακρύνουν όλα στελέχη τους ήταν εμπόδιο στην πρώτη φάση του ξεκινήματος του Κινήματος κατηγορώντας τα σαν υπαίτια για την όλη κατάσταση που την υπερόγκωσαν και την δραματοποιούσαν σκοπίμως. Έκφραστης και συντονιστής όλων αυτών των ενεργειών ήταν η Κοινοβουλευτική ομάδα, που κατάλαβε ότι της δινόταν («ή χρυσή» ευκαιρία να καθυποτάξει την οργάνωση, να γίνει η ανεξέλεγκτη δύναμη και το μοναδικό κέντρο λήψεως αποφάσεων, τουλάχιστον στον πολιτικό τομέα μέσα στο Κίνημα.

Είναι αλήθεια ότι αν δεν επέμβε ο σ. Α. Παπανδρέου για την ανάγκη της διαγραφής της «Φράξιας» την Κ.Ο., αυτή θα 'χε ίσως διασπαστεί τότε σε φιλοαμνίτες και μίη, καταφέροντας ένα μεγάλο πολιτικό κτύπημα στο Κίνημα. Τότε όμως γίναν και τα μεγαλύτερα λάθη, που όφειλόνταν στην άπομάκρυνσή μας από τα καθήκοντά μας. Αντί να προοδύμε σε άνοιχτη Ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση με την «Φράξια» μέσα στο όργανο (την εκλεγμένη Κ.Ε.) όπου ήταν μαζεμένα τα στελέχη της και να προχωρήσει μετά απ' αυτό το όργανο στην διαγραφή τους, μια και ήταν γνωστό πια ότι αποτελούσαν «Φράξια» και υπήρχαν όλα τα στοιχεία γ' αυτό, τελείως λανθασμένα υπερεκτιμώντας η ήγεσία την δύναμη της Φράξιας στην οργανωμένη Βάση και πιεζόμενη από την Κ.Ο., άπεφυγε να το κάνει πιτεύοντας ότι θάταν πιο εύκολο άργότερα άφου θα θεσπιζόταν ώρισμένα οργανωτικά μέτρα. Η εξέλιξη έδειξε όμως άκριβώς το αντίθετο κα οδήγησε την ήγεσία στην λανθασμένη αλλά έπιβεβλημένη πια από τα πράγματα διαγραφή της «Φράξιας» και την παραίτηση — Διάλυση της Κ.Ε., μια και αυτή είχε πια τραυματιστεί και δεν μπορούσε να επιτελέσει το έργο της. Στην ουσία όμως έτσι σκέπτονταν οι συντηρητικοί που κατόρθωναν με αυτόν το τρόπο και να απαλλαγούν και από την Δ.Α. και από τους «έξτρεμους» — έξτρεμιστές» όπως τους όνόμαζαν. Γιατί είναι αλήθεια ότι μετά την διαγραφή της Δ.Α. η πλειοψηφία της Κ.Ε. ήταν πιστή στην διακήρυξη 3ης Σ. και διατεθειμένη να προχωρήσει στην υλοποίηση των καθήκόντων που αυτή έβαζε. Έτσι κατάφεραν οι Συντηρητικοί ν' ανασυνταχθούν και να κατορθώσουν να τροχοπεδήσουν την οργανωτική εξέλιξη του Κινήματος που θάταν και ο άργός πολιτικός θάνατός τους. Γιατί είναι γνωστό ότι η άστυχη καθορσμένες, με Βάση την Ιδεολογία μας οργανωτικές δομές, είναι κα

ή συντριβή και ο πολιτικός θάνατος κάθε παλαιοκομματικής νοστορπίας και λειτουργίας. Παράλληλα όμως κατάφεραν κάτι πολύ πιο επικίνδυνο να χτυπήσουν την οργανωτική συνείδηση των μελών μας που είχε αρχίσει ν' αναπτύσσεται και να αναβιώσουν την σχέση Α.Π. = ΠΑ.ΣΟ.Κ., πράγμα που τους συνέφερε μια και το μοναδικό τους ενδιαφέρον είναι η αύξηση των ψηφοφόρων του Κινήματος, το εκλογικό του ανέδαμα και όχι το οργανωτικό, που έχει σαν φυσική συνέπεια και επακόλουθο και την μαζικοποίηση του Κινήματος. Συγχρόνως φθείρανε και την προσωπικότητα του σ. Α. Παπανδρέου μετατρέποντάς τον στο μόνο κέντρο λήψεως αποφάσεων, δίνοντάς του έτσι μια λειτουργία, γνωστή και παραδεκτή σ' αυτούς, «του άρχηγού», αλλά άγνωστη και μη παραδεκτή, τόσο στον ίδιο τον σ. Α. Παπανδρέου όσο και στο ίδιο το Κίνημα. Εκείνο δηλ. που σπρώχναν να προσπαθούσαν να πετύχουν ήταν, η έξαφάνιση της οργάνωσης σαν το κύριο μέσο πλησιάζματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον Έλληνικό Λαό και περάσματος σ' αυτόν των πολιτικών μας θέσεων και της Ιδεολογίας μας, και η Αντικατάστασή της ολοκληρωτικά με τον σ. Α.Π. και μέσω αυτού με την Κ.Ο., ώστε να φτάνουν και τον ίδιο να αναρωτιέται αυτό π' λέμε για καλαμπούρι. (Αν π' πατήσει ένα αυτοκίνητο τι γίνεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Κάτω από το βάρος αυτής της ευθύνης ο σ. Α.Π. διακήρυξε τότε ότι προχωρούμε σε εκλογές ενδιάμεσων οργάνων που θα κορυφοθύν με τη νέκλογη Κ.Ε. από την πανεθνική συνδιάσκεψη, που θα γινόταν στην Αθήνα μέχρι τα τέλη του '75. Έτσι έστω και με μεγάλες (άσυγχωρητες) απώλειες και χρονικές και υλικές (στελεχιακό δυναμικό) προχωρούσαμε. Όμως οι συντηρητικοί είχαν ξεσπαθώσει, δεν το βάζον πια εύκολα κάτω. Εκμεταλλευόμενοι την μέχρι τότε ιδεολογική και πολιτική σύγχυση που επικρατούσε στο Κίνημα και την έλλειψη σταθερής ιδεολογικής γραμμής, προχωρούσαν στη Διάλυση κάθε οργανωμένου, στην έπιβολή σαν τρόπο πολιτικής έκφρασης και οργάνωσης του Παλαιοκομματισμού.

Συνέχεια στο άλλο φύλλο

Εκδότης - Διευθυντής

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΜΑΡΗΣ

Επώνυμος 11 — Ν. Κόσμος

Τηλ. 9013498

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

Συμεών Χατζηηλίου 5241670

## ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ

(Συνέχεια από την 2η σελ.)

κρότηση των Π.Ν.Ε. λήγει και η θητεία, όπου υπάρχει, των Επιτροπών Πόλεων και Νομαρχιακών Επιτροπών.

### 12) ΤΡΟΠΟΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΩΝ Π.Ν.Ε.

Οι Π.Ν.Ε. συγκροτούνται από μέλη της οργάνωσης και από εκείνους που πραγματικά εργάζονται στα πλαίσια του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Για την επιλογή των μελών τους θα γίνουν αιτιολογημένες προτάσεις που θα συνοδεύονται και με διογραφικό σημείωμα από τις Σ.Ε. των Τ.Ο. από τις επιτροπές δουλειάς και από τα μέλη του Κινήματος. Η τελική απόφαση για τη συγκρότηση των Π.Ν.Ε. θα ληφθεί από το Πρόεδρο και την Εκτελεστική Γραμματεία. Τα μέλη των Π.Ν.Ε. έχουν δικαίωμα να εκλεγούν σαν αντιπρόσωποι στις Περιφερειακές Συνδιάσκεψεις και να εκλεγούν σαν μέλη των τακτικών Νομαρχιακών Επιτροπών.

Στην παραπάνω Εγκύκλιο υπάρχουν μερικά στοιχεία που θα μπορούσαν, από μόνα τους, να προσδιορίσουν την πορεία και τον ρόλο των Π.Ν.Ε.

α) Οι Π.Ν.Ε. διορίζονται, ή αποψη της δάσης πάνω στο θέμα δεν έχει παρά διακοσμητικό χαρακτήρα.

β) Οι Π.Ν.Ε. θεωρούνται με υπερεξουσίες απέναντι στη δάση, για ποιο λόγο.

γ) Μεμονωμένα άτομα μπορούν να προτείνουν υποψήφια μέλη για την Π.Ν.Ε. ακόμη και παρά την απόφαση της Τ.Ο. ή Κ.Ο. τους. Έτσι καταργείται η συλλογική τοποθέτηση των όρων άνω απέναντι στο διορισμό των Π.Ν.Ε. και εισάγονται τεχνητές αντιθέσεις ανάμεσα στα μέλη του Κινήματος.

Τέσσερις μήνες αργότερα, και με την εγκύκλιο αριθ. 12/10.4.76 που ακολουθεί γίνεται φανερό ότι ο θεσμός των Π.Ν.Ε. δεν λειτουργεί ακόμη. Τα ανώτερα καθοδηγητικά όργανα απέτυχαν να τον στηρίξουν με πολιτικά επιχειρήματα και τον στηρίζουν με μία αφηρημένη τοποθέτηση πάνω στην υπακοή των μελών προς τα ανώτερα όργανα, χωρίς κανένα σκεπτικό. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αριθ. 12/10.4.76

Από Πρόεδρο - Εκτελεστικής Γραμματείας  
Προς Τ.Ο. και Κ.Ο.  
Θέμα: Οργανωτική πορεία του Κινήματος

Τις πρώτες μέρες του Απριλίου δρίστηκαν οι πρώτες προσωρινές Νομαρχιακές Επιτροπές. Μέχρι σήμερα έχει ανακοινωθεί η σύνθεση δεκαπέντε Νομαρχιακών Επιτροπών. Το Κίνημα έθεσε έτσι σε εφαρμογή την οργανωτική διαδικασία, που περιγράφηκε στην απόφαση του Προέδρου και της Εκτελεστικής Γραμματείας της 28 Γενάρη. Σκοπός της είναι η μαζικοποίησή του, το πλάτυσμα και δυναμισμό του, για να καταστεί πραγματικά αντιπροσωπευτικό των κοινωνικών τάξεων που ανήκουν ιδεολογικά σ' αυτό, για να γίνει φορέας της αλλαγής, που επαγγέλλεται.

Στις 14 του Απριλίου θα πραγμα-

τοποιηθεί στην Αθήνα η πρώτη σύσκεψη με προσωρινές Νομαρχιακές Επιτροπές. Ο Πρόεδρος και η Εκτελεστική Γραμματεία επιθυμούν με την ευκαιρία να διευκρινίσουν την οργανωτική πορεία του Κινήματος.

Ο όρισμός των Προσωρινών Νομαρχιακών Επιτροπών θα ολοκληρωθεί μέχρι τέλος Μαΐου 1976.

Η επεξεργασία του καταστατικού θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι τέλος Μάη 1976. Στο καταστατικό θα δριζείται ο τρόπος εκλογής και εφαρμογής του.

Οι Προσωρινές Νομαρχιακές Επιτροπές θα πρέπει το πολύ σε διάστημα δέκα μηνών να πετύχουν τη δραστηριοποίηση όλων των εργαζομένων μας, το άνοιγμα και τη μαζικοποίησή τους, σύμφωνα με την εγκύκλιο της 28 του Γενάρη.

Οι Περιφερειακές Συνδιάσκεψεις για την εκλογή Νομαρχιακών Επιτροπών θα αρχίσουν το Φλεβάρη 1977.

Η Πανελλήνια Συνδιάσκεψη θα πραγματοποιηθεί μέχρι τέλος της άνοιξης του 1977.

Η προσπάθεια για σύνταξη και επεξεργασία προγράμματος και συγχρονισμός, θα εντατικοποιηθεί.

Ο Πρόεδρος και η Εκτελεστική Γραμματεία καλούν όλα τα μέλη του Κινήματος στη κρίσιμη για το τόπο τούτη φάση να συσπειρωθούν γύρω από τα όργανα του Κινήματος και να δουλέψουν για την πραγματοποίηση των παραπάνω στόχων. Η γενική αρχή λειτουργίας του Κινήματος, ότι όλα τα μέλη έχουν την υποχρέωση να περαστούν στις αποφάσεις των οργάνων και να εργάζονται για την υλοποίησή τους και αν ακόμη υποστηρίξουν διαφορετικές απόψεις, ισχύει ιδιαίτερα τώρα. Η επιτυχία της οργανωτικής προσπάθειας του Π.Α.Σ.Ο.Κ. θα είναι και επιτυχία όλων των δυνάμεων που αγωνίζονται για Εθνική Ανεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία και Κοινωνική Απελευθέρωση.

Ο Πρόεδρος

Η Εκτελεστική Γραμματεία

Εν τῇ μεταξύ ο διορισμός των Π.Ν.Ε. ξεκινάει αντίδραση σε πανελλαδική κλίμακα. Η εγκύκλιος για τις Π.Ν.Ε. συζητείται διεξοδικά στις Τ.Ο. Γίνεται προσπάθεια ν' αποκαλυφθεί ο ρόλος των Π.Ν.Ε. και μάλιστα σε σχέση με τον κύριο στόχο που τους μπαίνει μπροστά την μαζικοποίηση. Ακόμη γίνεται προσπάθεια το θέμα των ενδιάμεσων οργάνων, που σαν τέτοια προωθούνται οι Π.Ν.Ε., να μπει στη σωστή δάση. Το ίδιο το θέμα των Π.Ν.Ε. δέχεται στην Θεσσαλονίκη ακόμη πιο πολύ μία πολιτική κατάσταση που προϋπάρχει ήδη σαν αποτέλεσμα των αλληλοδιαδόχων εσωτερικών αγώνων στην οργάνωση.

Η Σ.Ε.Π.Θ., εκλεγμένο όργανο για την πόλη της Θεσσαλονίκης, σε εισήγησή της προς τον Πρόεδρο και την Ε.Γ. πετυχαίνει να εκφράσει σε μεγάλο βαθμό τον προβληματισμό των συντρόφων απ' ενός και απ' έτερου να καταδείξει το επίπεδό της σε διάμεσο της πόλης.

(Συνέχεια στο επόμενο φύλλο).

## Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια από την 1η σελ.)

και αταπάτες χωρίς να έχει τη δυνατότητα αντικειμενικά να πραγματοποιήσει τους στόχους του μιας και ο μοναδικός παράγοντας εγγύησης για μια συνεπή πορεία προς τα μπρός (δηλ. η συνοχή της οργάνωσης και η αγωνιστικότητα των μελών της και όχι η εκλογική του δύναμη) βρίσκεται σε θλιβερή κατάσταση...

Ανέλαβα τα καθήκοντά μου με πλήρη συναίσθηση της κατάστασης, με πίστη στις συνεπείς δυνάμεις του χώρου και τη διαβεβαίωση της ηγεσίας ότι θα μου επιτραπεί να κινηθώ στη κατεύθυνση της συγκρότησης και υλοποίησης ενός προγραμματισμού που θα ξεκαθαρίζει την ιδεολογική φυσιογνωμία του χώρου και θα προωθεί το στήσιμο της οργάνωσης πάνω σε αρχές. Διαπιστώνω δυστυχώς ότι παρά τις προσπάθειές μου όχι μόνο καμία συγκεκριμένη ενέργεια δεν έγινε για την υλοποίηση της παραπάνω κατεύθυνσης αλλά αντίθετα μεθοδεύσεις που έφτασαν μέχρι του σημείου να αλλοιώνονται κείμενά μου (εισηγητική έκθεση στην πρώτη σύνοδο της Επιτροπής Νεολαίας) και να ασκείται ψυχολογική βία τόσο σε μένα όσο και σ' άλλους συντρόφους της νεολαίας με τη γελοία λογική του «πας μη μέθ' ήμων έστι καθ' ήμων»... με τις διαδρομικές διαδόσεις για κεντρισμό συναισθηματική και όχι πολιτική λειτουργία, επιχειρήματα στα οποία ούτε καν αξίζει να αναφερθεί κανείς. Πίστεψα ότι με την Α' Σύνοδο και τις αποφάσεις της θα δινόταν τέλος σε αυτή την θλιβερή κατάσταση. Α' άνοιξε επιτέλους ο δρόμος για να διαπαιδαγωγηθεί η βάση μας πάνω στις αρχές της πολιτικής λειτουργίας και όχι των διοικητικών επεμβάσεων από την μεριά των κεντρικών οργάνων.

Παρ' ότι στα λόγια όλοι συμφωνήσαμε στην αναγκαιότητα της παραπάνω αλήθειας στην πράξη και με μεγαλύτερη πράγματι έκταση, με την εκμετάλευση της Α' Συνόδου, συνεχίστηκε η τακτική της διοικητικής επέμβασης, η περιωριστική πόλωση και ο διάδομος.

Μη μπορώντας να εμποδίσω τον αποπροσανατολισμό του χώρου δηλώνω την αμετάκλητη απόφασή μου να παραιτηθώ πιστεύοντας ότι έχω χρέος ταυτόχρονα να σ' απευθυνθώ σε όλα τα μέλη της νεολαίας του ΠΑΣΟΚ και να εξηγήσω, κύρια σε αυτούς τους λόγους της παραίτησής μου.

Πιστεύω ότι αν και με αυτή την ενέργεια δεν κατανοήσουν τα επίσημα όργανα που αντικειμενικά οδηγούν το χώρο, τουλάχιστον, να μη συμμετέχω και καλύπτω πλέον τις αποπροσανατολιστικές και διασπαστικές διαδικασίες που ακολουθούνται.

Υπεύθυνα ο Γραμματέας της Νεολαίας του ΠΑΣΟΚ  
Γ. ΤΖΑΘΑΣ

## ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΜΚ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Της ΠΑΜΚ Καλλιθέας, Πετραλώνων, Ταύρου  
Προς όλους τους δημοκράτες  
Μαθητές και Μαθήτριες

Σ υ ν ά δ ε λ φ ο ι,

Οι πάρα πάνω τομείς μετά από πολλή σκέψη και αφού δουλέψαμε στην ΠΑΜΚ δυο χρόνια αποφασίσαμε να καταγγείλουμε ότι:

1. Η παράταξη δεν μπόρεσε ποτέ να λειτουργήσει λόγω των συνεχών διοικητικών επεμβάσεων του Παπαντρεϊκού μηχανισμού και τις αλληλέπληλες αλλαγές στην ηγεσία της.

2. Δεν λειτουργήσε ποτέ καθοδηγητικό κέντρο από την παράταξη, αλλά μόνο από ένα κεντρικό γραφείο μαθητικού του ΠΑΣΟΚ ξεκομμένο από τις μαζές και καθοδηγούμενο από τον διορισμένο από τον Παπαντρεϊκό υπεύθυνο μαθητικού, μέλους της διορισμένης επίσης επιτροπής νεολαίας του ΠΑΣΟΚ.

3. Μετά τα πρόσφατα γεγονότα και τις γνωστές ενέργειες της τραμπούκικης κατάληψης των κεν-

τρικών γραφείων της ΠΑΣΠ από επίλεκτες μονάδες του Παπαντρεϊκού, άρχισε και στο κόμμα και στη παράταξη να επικρατεί η γνωστή πια σε όλους νοοτροπία «όποιος διαφωνεί με τον Παπαντρεϊκό είναι φράξια «λουφάζουσα» και πρέπει να πετιέται έξω».

Μπροστά σε όλη αυτή την αφόρητη κατάσταση, μη μπορώντας πια να δουλέψουμε στην παράταξη αφού ο πολιτικό φορέας (το ΠΑΣΟΚ) με το πόδιο συγγενεύει ιδεολογικά δεν μας εκφράζει πια, δηλώνουμε ότι αποχωρούμε.

Έγινε πια ξεκάθαρο ότι το ΠΑΣΟΚ πρόδωσε τις ελπίδες του λαού που το ακολούθησε, δεν είναι εκείνος ο φορέας που θα μπορεί να πετύχει τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας μας, έγινε πια ένας άστικος

(Συνέχεια στην 8η σελ.)

## ΟΙ ΑΛΛΗΜΕΙΕΣ ΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΑ με το χρόνο διεξαγωγής των Συνδιασκέψεων και εκλογής των οργάνων, τα διορισμένα κεντρικά όργανα του ΠΑΣΟΚ και ο Α. Παπανδρέου έχουν δείξει μέχρι σήμερα χαρακτηριστική ασυνέπεια και εύκολία στο να ανακαλούν έντελως ανατιολόγητα αποφάσεις που οι ίδιοι πήραν πριν από λίγες μέρες. Τα επίσημα κείμενα που ά τους αυτή την ασυνέπεια.

## ΠΑΣΟΚ 14)6)75

Γ ρ α φ ε ί ο Τ ύ π ο υ  
...Επειδή δεν υπάρχει χρόνος για τη σύγκληση Προσυνεδρίου ή Συνεδρίου, καλώ όλες τις Τοπικές Οργανώσεις (Τ.Ο.) του ΠΑΣΟΚ να υποδείξουν μέχρι τις 30 Ιουνίου τα μέλη της νέας Κ.Ε. Με έστωτερική εγκύκλιο θα προσδιορισθεί η ακριβής διαδικασία ή οποία θα εξασφαλίσει την εκλογή των αρίστων. Ταυτόχρονα θα δημιουργηθεί ένα νέο όργανο, το Έθνικό Συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ που θα απαρτίζεται από άτομα εκλεγμένα από τις Τ.Ο., από ιδρυτικά μέλη του ΠΑΣΟΚ, της Κ.Ε. και την κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Το Έθνικό Συμβούλιο θα συνεδριάζει 2 φορές τον χρόνο για να εξετάζει την πορεία του Κινήματος και να προτείνει πρόγραμμα παραπέρα δράσης του.

Η νέα Κ.Ε. θα συγκληθεί για το διήμερο 12 - 13 Ιούλη και θα ψηφίσει κανονισμό λειτουργίας της ....

(Σ.Σ. Το Έθνικό Συμβούλιο έμεινε μόνο στα λόγια. Η απόφαση για τη συγκρότησή του δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Πρώτη ημερομηνία για εκλογή Κ.Ε. ή 30η Ιούνη. Καθορίζεται μάλιστα και ημερομηνία για την πρώτη συνεδρίαση ή 12η και 13η Ιούλη.

Δέκα μέρες ήταν άρκετες για τον Άρχηγό του ΠΑΣΟΚ για να αλλάξει απόφαση, όπως φαίνεται από το έπόμενο κείμενο).

## ΠΑΣΟΚ 24.6.75

Πρὸς Τ.Ο. και Κ.Ο.  
Από Πρόεδρο ΠΑΣΟΚ

## Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

Απευθύνομαι σε σας που αποτελείτε τον κορμό της οργανώσεως μας.... Ταυτόχρονα θα εκλεγούν και περιφερειακές επιτροπές που σε Συνέλευσή τους τον Σεπτέμβρη θα εκλέξουν τα προσωρινά μέχρι το Συνέδριο κεντρικά όργανα του Κινήματος....

(Σ.Σ. Με την παραπάνω εγκύκλιο έχουμε την πρώτη, κατά 3 μήνες, μετάθεση του χρόνου εκλογής. Όσον αφορά το Έθνικό Συμβούλιο, αυτό έχει ξεχαστεί κιόλας).

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Άριθ. πρωτ. 1—31.7.75

ΑΠΟ Συντονιστικό όργανο

Πρὸς Τ.Ο. και Κ.Ο.

Θέμα: Περιφερειακές συνδιασκέ-

ψεις και Έθνική συνδιάσκεψη.

## ΒΑΣΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

1. Η Ελλάδα χωρίζεται σε 9 περιφέρειες και το εξωτερικό.

2.....

3.....

4.... Αναμένεται ότι οι περιφερειακές συνδιασκέψεις θ' αρχίσουν το τρίτο δεκάήμερο του Σεπτεμβρίου....

(Σ.Σ. Άρα η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη δε μπορούσε να γίνει αργότερα απ' τον Οχτώβρη ή τὸ Νοέμβρη τοῦ '75. Μ' αυτή την εγκύκλιο έχουμε αναβολή ακόμα 2 μήνες για την εκλογή Κ.Ε.).

Εγκύκλιος αριθ. 12 10.4.76

Από: Πρόεδρο και Εκτελεστική Γραμματεία

Πρὸς: Τ.Ο. και Κ.Ο.

Θέμα: Οργανωτική πορεία του Κινήματος.

Τις πρώτες μέρες του Ἀπριλίου ορίστηκαν οι πρώτες Π.Ν.Ε....

Ο όρισμός των Π.Ν.Ε. θα ολοκληρωθεί μέχρι τέλος Μάη του '76.

Οι Π.Ν.Ε. θα πρέπει το πολύ σε διάστημα 10 μηνών να πετύχουν την δραστηριοποίηση όλων των οργανώσεών μας, το άνοιγμα και την μαζικοποίησή τους σύμφωνα με την εγκύκλιο της 28 του Γεννη.

Οι περιφερειακές συνδιασκέψεις για την εκλογή Ν.Ε. θ' αρχίσουν τον Φλεβάρη τοῦ '77. Η Πανελλήνια Συνδιάσκεψη (θα πραγματοποιηθεί μέχρι τέλος Ἀνοίξεως '77.

(Σ.Σ. α) Ο όρισμός των Π.Ν.Ε. τέλειωσε τυπικά τρείς μήνες μετά την προκαθορισμένη ημερομηνία «τέλος Μάη '76). Ουσιαστικά συνεχίζονται μέχρι σήμερα οι αλλαγές στη σύνθεση των Π.Ν.Ε.

6) Με την εγκύκλιο αυτή έχουμε αναβολή της ημερομηνίας σύγκλησης της Πανελλήνιας Συνδιάσκεψης κατά 18 μήνες! (Νοέμβρης '75 — Μάης '77). Τελικά από το Μάη πάμε στον Ιούλη του '77, αναβολή δηλ. άλλων δύο μηνών.

γ) Με λίγα λόγια έχουμε συνολικά αναβολή κατά 25 μήνες (!) του χρόνου εκλογής της Κ.Ε. (Ιούνιος '75 — Ιούλης '77).

Μετά απ' όλα αυτά δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται σχόλια σχετικά με τη συνέπεια και την πολιτική υπευθυνότητα του Άρχηγού και των διορισμένων από αυτόν Κεντρικών Οργάνων του ΠΑΣΟΚ.

## ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ 16 Σ.Ε. ΑΠΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Π.Ν.Ε.

Την Πέμπτη 17.2.77 η Π.Ν.Ε. Β1 Ἀθήνας κάλεσε τις Σ.Ε. 16 Τ.Ο. της περιοχής της και τους ζήτησε να τοποθετηθούν μόλις τότε σε δέκα περίπου ερωτήσεις που τους τέθηκαν ακριβώς εκείνη τη στιγμή και χωρίς καμία προηγούμενη ενημέρωση. Το περιεχόμενο των ερωτήσεων ήταν οι συνδιασκέψεις και τα οργανωτικά τους προβλήματα. Η Π.Ν.Ε. σκόπευε να πάρει τις από-

## Η Τ.Ο. ΠΕΥΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΠΟΧΩΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΣΟΚ

Σύντροφοι,

Το ΠΑΣΟΚ δημιουργήθηκε σαν φυσική συνέπεια της ριζοσπαστικοποίησης των λαϊκών μαζών μεταδικτατορικά.

Σύντροφοι

Εμείς οι σύντροφοι της Πεύκης που προσυπογράφουμε τοῦτο τὸ κείμενο, στρατευθήκαμε κάτω απ' αυτόν τον πρωτοποριακό, όπως πιστεύαμε, φορέα, με την επίδα πως ο άγώνας μας θάταν θετική προσφορά στη συλλογική προσπάθεια για την Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, Ἀντικυριαρχία Κοινωνική Ἀλλαγή στην

## Διάσπαση

## καί στὴν ΠΑΜΚ

(Συνέχεια από τη σελ. 7.).

εκλογικούς μηχανισμούς στην ύπηρεσία των προσωπικών φιλοδοξιών του Παπανδρέου και της κοινοβουλευτικής ομάδας. Άρα δεν μπορούν να λειτουργήσουν και οι εκπαιδευτές του στους μαζικούς χώρους «ΠΑΣΠ - ΠΑΜΚ» που έχουν στις άρχές τους τον άγωνα στο πλάι του λαού μ' αυτή τη προσωπική.

Πιστοί απέναντι στην ιδεολογία μας, τον επιστημονικό σοσιαλισμό, και τίμιοι απέναντι στις υποχρεώσεις μας στο μαθητικό και γενικότερα στο λαϊκό κίνημα, δηλώνουμε ότι δεν μπορούμε πια να μείνουμε κάτω από τη στέγη ενός φορέα που δεν εκφράζει τα λαϊκά συμφέροντα. Δηλώνουμε όμως παράλληλα ότι δεν αποχωρούμε από το μαθητικό κίνημα και ότι θα αγωνιστούμε για τη πραγμάτωση των στόχων που έχουμε παράταξη

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ  
ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ  
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ,

δίπλα στο λαό και τη πρωτοπορία του, τν εργατική τάξη

Αποχώρησε και  
ή ΠΑΜΚ Λαμίας

Κείμενο καταγγελίας του ΠΑΣΟΚ και αποχώρηση έθγαλε και η ΠΑΜΚ Λαμίας (αποφασίστηκε δημόφωνα).

πατρίδα μας και για την εδραίωση της Δημοκρατίας, της Λαϊκής Κυριαρχίας και της Ἐθνικής Ἀνεξαρτησίας.

Όμως ένα Κίνημα Σοσιαλιστικό, που εκφράζει τον καταδυναστευμένο εργαζόμενο λαό και επιδιώκει να μαζικοποιηθεί μέσ' απ' αυτόν, πρέπει πρώτα απ' όλα ν' ακολουθήσει γρήγορα ή ιδεολογική του διαίγεια με πολιτική συνέπεια.

Μετά τον άρχικό ανεπανάλυπτο ιδρυτικό ένθουσιασμό, ή πορεία που ακολούθησε σταδιακά, έδειξε ξεκάθαρα πως την άναμενόμενη οργανωτική δόμηση, θ' αντικαθιστούσε ο κομματαρχικός μηχανισμός, ή συλλογική δουλειά μέσα στα όργανα οι άρχηγικές τάσεις, με αποτέλεσμα την αποδιοργάνωση, την ιδεολογική θεολούρα και την πολιτική ασυνέπεια.

Δεν αποδεχτήκαμε μοιρολατρικά τις σκόπιμα αποδυναμωτικές και διαλυτικές προσπάθειες. Άρχικά εκφράσαμε τις αντίρρήσεις μας για τη σκοπιμότητα και τον τρόπο της αποβολής της Δημοκρατικής Ἀμυνας, έναντιωθήκαμε άκλόουθα στους διορισμούς και τα αυθαίρετα διοικητικά μέτρα, με συνέπεια να δεχτεί κέραιο πλήγμα ή Τοπική μας Οργάνωση με τη διαγραφή τριών ένεργών συντρόφων και στελεχών του Κινήματος.

Πρόσφατα με τις τελευταίες μαζικές διαγραφές και τις άθρόες παραιτήσεις μελών που δούλεψαν με συνέπεια και καταξιώθηκαν μέσα στο Κίνημα επισφραγίστηκε ή τέλεια απογύμνωση του Κινήματος από κάθε ίχνος Σοσιαλιστικής άρχής και με τις προκαθορισμένες Συνδιασκέψεις που μεθοδεύονται, εκλείπει πια κάθε έλπίδα μελλοντικής προοπτικής και κλείνει όριστικά ή πόρτα πρὸς τὸ Σοσιαλισμό, ενώ ταυτόχρονα έντεχνα και μεθοδικά, διοχετεύεται και προσοβείται ο σοσιαλδημοκρατικός ρεφορμισμός απ' το παράθυρο.

Για όλα τα παραπάνω και σαν συνεπείς συνεχιστές της διακήρυξης που εκφράζε ο φορέας, διακηρύτουμε τη ριζική μας διαφωνία και άρνούμενοι να συντελέσουμε άθελά μας στην καταπρόδοση του Λαϊκού Κινήματος, διαχωρίζουμε πολιτικά τις θέσεις μας, αποχωρούμε από το Κίνημα και καταγγέλλουμε την προδοσία στον εργαζόμενο λαό της περιοχής μας.

Τα μέλη της Τοπικής Οργάνωσης Πεύκης

(Ακολουθούν 12 υπογραφές μελών της Τ.Ο.)